Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 613
Vineri 11 martie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

In ultima vreme au început însămînțările de primăvară în unitățile agricole cooperatiste din raza de deservire a S.M.T.-ului Bărcănești, regiunea Ploești. Iată-l în fotografie pe tractoristul Aurel Rotăreanu din brigada III-a semănînd floarea-soarelui pe tarlalele întovărășirii din comună.

Foto: D. CONSTANTINESCU

În raionul Sărmaș s-a terminat cooperativizarea agriculturii

Sărmaș este cel de al 6-lea raion din regiunea Cluj cu agricultura cooperativizată. Pe drumul transformării socialiste a agriculturii raionului, un rol hotărîtor l-au avut succesele obținute de unitățile agricole cooperatiste, care au schimbat în ultimii ani tot mai mult fața satelor și viața celor ce muncesc în comun precum și munca politică și culturală de masă.

Anul trecut, ca și în anii precedenți, gospodăriile colective din raion au obținut producții mai mari la hectar față de țăranii muncitori cu gospodării individuale: cu peste 300 kg la grîu, 400 kg porumb și 3.400 kg la sfecla de zahăr. Datorită acestui fapt, au crescut veniturile unităților agricole cooperatiste precum și cele ale membrilor lor. La gospodăriile colective din Sînpetru de Cîmpie, Șincai, Feldioara, Pogăceaua și din alte comune și sate, valoarea unei zile-muncă a fost anul trecut de 25—34 lei.

(Agerpres)

PENTRU O PRODUCȚIE SPORITĂ DE LEGUME

Iată-ne la trupul Mălăești al secției Corlătești din gospodăria agricolă de stat Rîfov. Vreo treizeci de muncitori și muncitoare lucrează de zor. Cei mai mulți amenajează răsadnițele, executînd platforme de gunoi de grajd și fixînd ramele. Alții fac însămînțatul.

Stau de vorbă cu șefii de echipă Radu Victor și Vasile Șerbescu. Aflu de la ei că în răsadnițele amenajate au fost însămînțate pînă acum 300 m.p. cu varză timpurie, 105 m.p. cu roșii, 75 m.p. cu ardei gras etc. Răsadurile respective au răsărit, punctînd cu plăntuțe verzi ca niște funde minuscule, pămîntul negru de sub geamuri. Cîteva muncitoare — Enache Lucia, David Elisabeta, Lujescu Elena și altele au și început să facă plivitul în aceste răsadnițe.

Mai este însă mult de lucru (pînă acum realizîndu-se circa 3.000 m.p. de răsadniță din cei 6.000 m.p. planificați).

Anul acesta, gospodăria de stat Rîfov va cultiva cu legume 80 de hectare, urmînd să producă 1.520 tone. Pentru a trimite de timpuriu pe piețele din raionul Ploești legumele necesare, gospodăria a însămînțat în toamna trecută 2 hectare cu spanac și alte 2 cu ceapă și usturoi. Culturile se dezvoltă normal, n-au suferit din cauza frigului. Ceva mai mult, muncitorii au amenajat și o seră de 150 m.p. care stătea părăsită și au însămînțat aici castraveți.

În scopul creșterii producției la hectar, anul acesta vor fi mecanizate lucrările în legumicultură pe scară mult mai largă. De asemenea, au fost reparate din vreme motoarele și cele 12 pompe necesare irigării culturilor (62 de hectare sînt irigate cu apă din fîntîni).

În plină activitate pentru amenajarea răsadnițelor l-am găsit și pe muncitorii de la secția „Strand" a gospodăriei de stat Ploești. Și la această gospodărie, amenajarea răsadnițelor și însămînțatul în răsadnițe a început numai de curînd. Pentru cele 190 de hectare cu legume cît va cultiva în anul acesta gospodăria de stat Ploești, sînt necesari 12.100 m.p. de răsadnițe, din care pînă acum s-au amenajat numai 5.400 m.p. și s-au însămînțat abia 1.382 m.p.

La gospodăria de stat Ploești există și 2 sere în care s-ar fi putut produce legume timpurii în cantități

Aspecte din raionul Ploești

mari dacă s-ar fi acordat atenția cuvenită acestei probleme. Dar, în sera de la secția Bucov (cu o suprafață de aproape 300 m.p.) abia acum se însămînțează culturile legumicole, iar în sera de 1.210 m.p. de la centrul gospodăriei numai 3 compartimente sînt folosite pentru producerea răsadurilor în celelalte producîndu-se flori.

ÎNTÎRZIERI NEJUSTIFICATE

În acest an, crește și suprafața cultivată cu legume în gospodăriile colective, întovărășirile agricole și de către țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Ploești. Gospodăria colectivă din Tîrgșorul Vechi, cultivă cu legume 15 ha., cea din Aricești 8 ha., cea din Bîlciurești 8 ha. La gospodăria colectivă din Tîrgșorul Vechi, s-au însămînțat pînă acum în răsadnițe 77 m.p., la cea din Aricești 50 m.p., la cea din Romînești 70 m.p. etc.

Un lucru îmbucurător este că în acest an unele întovărășiri agricole au hotărît să cultive legume în comun. De exemplu, întovărășirea „agricolă „7 Noiembrie" din comuna Balta Doamnei va cultiva în comun 7 ha., cea din Cojasca 20 de ha., cea din Tîrgșorul Vechi 12 ha. În comuna Negoiești, unde există și o întovărășire bună, în acest an vor fi cultivate legume pe mai bine de 450 ha. Terenurile respective pot fi irigate în bune condiții. Pentru aceasta există amenajări făcute încă din anii trecuți, astfel încît, nu este nevoie decît de lucrări de reparații ușoare. Nedepunîndu-se însă interesul cuvenit aici, nu s-a desfășurat o muncă susținută de lămurire printre întovărășiți, pentru ca ei să lucreze în comun o suprafață cît mai mare de legume. Tov. V. Leaota, inginerul agronom din această comună a privit cu nepăsare această problemă. Socotim că nu e prea tîrziu nici acum ca în comuna Negoiești întovărășiții să cultive în comun o suprafață cît mai mare de legume și zarzavaturi.

Trebuie subliniat însă, că în general, construcția răsadnițelor noi, amenajarea acestora și a celor vechi și însămînțatul se află abia la început. Față de planul de răsadnițe pentru cele 2.000 de ha. ce se vor cultiva în sectoarele cooperatist și individual din raion, pînă acum s-au amenajat și însămînțat numai 3.288 m.p. În unele unități agricole cooperatiste, această problemă este lăsată pe planul al doilea. La gospodăria colectivă din Șirna, de pildă, pînă acum s-au amenajat răsadnițe pe numai 32 m.p., la cea din Rîfov abia pe 28 m.p. etc.

O problemă importantă legată direct de buna aprovizionare a oamenilor muncii cu legume, o constituie încheierea din vreme a contractelor cu unitățile cooperatiste și cu legumicultorii individuali. Pînă zilele trecute însă, prin „Agevacoop" Ploești s-au încheiat contracte pentru numai 105 ha., iar prin „O.C.L. Aprozar" numai pentru 284 ha. Este necesar, deci — în vederea asigurării fondului central al statului cu legume ca această acțiune să fie mult grăbită. De asemenea, se impune ca organele agricole de la raion, în frunte cu tov. ing. Ristache Gheorghe, care răspunde de problema respectivă, — și cele de la comune, să impulsioneze lucrările în sectorul legumicol, spre a se putea pune bază trainică unor recolte bogate de legume în acest an.

AL. RAICU

Producerea unor răsaduri de calitate este una din condițiile de bază în obținerea de producții mari de legume. Acest lucru le este bine cunoscut colectiviștilor din Romînești, raionul Ploești, care an de an, realizează venituri importante din cultura legumelor. Priviți în fotografie, pe o parte din membrii brigăzii legumelor, condusă de Rizea Ion, executînd repicatul răsadurilor.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Lucrări pe ogoare

După ce au terminat reparatul uneltelor și mijloacelor de transport și au selectat întreaga cantitate de sămînță necesară pentru însămînțările de primăvară, membrii gospodăriei colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, au ieșit la însămînțatul culturilor de primăvară. Pînă în prezent ei au însămînțat 26 ha. cu orz de primăvară, 40 ha. cu borceag și 36 ha cu ovăz. De asemenea, au fost grăpate 420 ha cu grîu și 252 ha. cu secară și orz de toamnă.

★

Folosind timpul prielnic din ultimele zile, membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, îndrumați de organizația de partid și de inginerul agronom Guci Mihai, au plantat cu perdele de protecție 10 hectare de teren.

Gospodăria are în prezent peste 20 de hectare cu perdele de protecție, care vor contribui la ferirea culturilor de vînturi și alte intemperii.

La plantatul perdelelor s-au evidențiat tovarășii Olteanu Maria, Olteanu Iordache, Zamfir Dobre, Soșea Constantin și alții.

FRÎNCU CONSTANTIN
corespondent

S. M. T.-urile din regiunea Pitești

AU ÎNCEPUT MUNCILE AGRICOLE

„In anul ce s-a scurs — îmi spunea tov. V. Ionescu, șeful serviciului regional S.M.T. Pitești, — mecanizatorii din cele 9 S.M.T.-uri au obținut succese deosebit de frumoase. Pe întreaga regiune planul de producție de 201.172 hantri a fost îndeplinit și depășit cu 21.3 procente, realizîndu-se în total 244.095 hantri. Toate S.M.T.-urile au îndeplinit și depășit planul anual, fruntașă fiind S. M. T. Greci, cu o depășire a planului de 46 la sută. Totodată productivitatea muncii pe tractor convențional a crescut de la 283 hantri planificați (media pe regiune) la 321,5 hantri. Prețul de cost a fost redus pe regiune de la 120,36 lei la 110,66 lei, la S.M.T. Radomirești acesta fiind de numai 81,25 lei pe hantru".

Pentru traducerea în viață a hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, comuniștii și activul fără de partid din S.M.T.-uri au luat în discuție cifrele de plan pe acest an. Ei au adus numeroase propuneri privind îmbunătățirea muncii, sporirea sarcinii de producție pe tractor convențional, reducerea substanțială a prețului de cost a lucrărilor. În baza angajamentelor luate, pe întreaga regiune se vor executa în plus peste plan aproape 15.000 de hantri, se vor economisi aproape 2 milioane lei.

În perioada de iarnă, paralel cu întocmirea planurilor de producție în unitățile agricole cooperatiste deservite de S.M.T., personalul agronomic din S.M.T. a încheiat contracte de lucrări cu aceste unități, acțiune ce se apropie de sfîrșit.

Pentru o mai trainică legătură între S.M.T.-uri și unitățile deservite, de curînd, s-au ținut toate Sfaturile S.M.T., care au luat hotărîri cu privire la repartizarea și permanentizarea unui mare număr de brigăzi de tractoare pe locul de producție. Totodată, s-au dat îndrumări pentru scurtarea perioadei de însămînțări și pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor. In acest scop au fost alcătuite numeroase cupluri de mașini și agregate complexe.

In realizarea angajamentelor luate, mecanizatorii S.M.T.-urilor din regiunea Pitești au lucrat în tot timpul iernii la efectuarea diferitelor transporturi în silvicultură, transportarea la cîmp a îngrășămintelor, la executarea de arături și chiar însămînțări de primăvară din urgența I-a. Pînă de curînd s-au și realizat aproape 7.000 de hantri, mecanizatorii de la S.M.T.-urile Greci și Miroși îndeplinindu-și de pe acum planul campaniei de primăvară în proporție de 15—20,6 la sută.

I. LEȘEANU

Grădină de legume pe 145 de ha

Din planul de producție al gospodăriei colective „Drapelul Roșu" din Valea lui Mihai, regiunea Oradea, reținem că în anul acesta o suprafață de 145 ha a fost rezervată sectorului legumicol.

In grădina de legume colectiviștii vor cultiva — printre altele — 20 ha cu roșii timpurii, 30 ha cu ardei gras, 30 ha cu mazăre-păstăi etc. De remarcat că o însemnată suprafață din grădina de legume va fi cultivată în sistem irigat. Pentru a asigura valorificarea legumelor, colectiviștii au contractat întreaga recoltă cu fabrica de conserve „AROVIT" din localitate și cu cooperativa de consum. Din vînzarea pe bază de contract a produselor obținute din grădina de legume gospodăria intenționează să realizeze în acest an un venit de peste 420.000 lei.

IOSIF POPA
corespondent

De pe locul demonstrativ în cultura mare

Intr-o seară la gospodăria colectivă din Plopu

La gospodăria colectivă din Plopu, regiunea Galați, am ajuns pe cînd ziua se îngîna cu noaptea. La sediu, o mulțime de colectiviști ședeau în fața intrării.

— Au fost și în anul trecut mulți dintre noi care nu credeau că se pot obține recolte sporite dacă se mărește densitatea plantelor — spunea unul. Amintiți-vă numai de Manea Bercaru... Știți cît s-a străduit tov. inginer Munteanu să-l convingă. După ce a văzut însă rezultatele obținute pe lotul demonstrativ s-a convins. Acum s-a angajat ca în anul acesta să lase și el după prașile la toate culturile prășitoare, atîtea plante la hectar cîte am avut în anul trecut pe loturile demonstrative.

— Așa-i, făcură alți cîțiva colectiviști.

Nu mi-a fost greu să-mi dau seama că oamenii erau membri ai cercului agrotehnic al gospodăriei. Terminaseră lecția și acum discuțiile se prelungeau afară.

Intreb pe cineva unde-l pot găsi pe inginerul gospodăriei.

— Care dintre ei? sînt întrebat la rîndul meu.

— Păi, pe inginerul agronom, răspund un pic cam încurcat.

— Tov. inginer agronom e aici, la cabinetul tehnic; tov. zootehnist e plecat însă la o școală.

— Așadar, gospodăria are doi ingineri, mă dumiresc eu.

— Sigur, răspund cîțiva colectiviști. Se vede treaba că nu sînteți de pe-aici.

Pe tov. Munteanu Nicolae, inginerul gospodăriei — om trecut de treizeci de ani, înalt, slab, cu vorbă molcomă — l-am găsit nu la „cabinetul tehnic", care după cîte am înțeles este biroul unde stau de obicei cei doi ingineri, ci la casa-laborator a gospodăriei. Aici punea în ordine materialele didactice pe care le folosește la lecțiile de la cercul agrotehnic. Rămîn de-a dreptul uimit de cantitatea apreciabilă a acestor materiale didactice: zeci de mulaje, zeci de eprubete mici și mari, unele cu probe de sol, altele cu diferite semințe sau substanțe chimice, balanțe, microscop, planșe, grafice etc. Toate, orînduite frumos pe mese, pe polițe, pe pereți. Ce să spun, un adevărat laborator modern. Văzîndu-mă oarecum mirat, tov. inginer Munteanu îmi spune:

— La noi, știința merge mînă în mînă cu producția. Nu vor mai trece mulți ani și dintre colectiviști se vor ridica adevărați cercetători. Numai să-i vedeți cu ce sîrguință învață și cum se străduiesc să aplice cele învățate. Nu-i mai puțin adevărat că la început a fost destul de greu. Bunăoară colectiviștilor nu le venea să creadă că prin mărirea numărului de plante la ha, în condițiile aplicării unei agrotehnici corespunzătoare se pot obține producții sporite. Obișnuiți din bătrîni cu proverbul „Rarul umple carul..." majoritatea lor tăiau la prașile un număr foarte mare de plante, lăsînd o densitate cu totul necorespunzătoare. Organizînd în ultimii ani loturi demonstrative pe care am asigu-

V. POMPILIU

(Continuare în pag. 4)

În raionul Tășnad

„Înțeleg și eu — spun mulți dintre ei — că gospodăria colectivă este mai rentabilă, hambarele sînt mai pline în urma muncii făcute în comun. Totuși, mai aștept un an de zile, să văd ce rezultate se vor obține în gospodăriile colective existente".

Firește, nu toți țăranii muncitori sînt făcuți pe același calapod. Cum cele 5 degete ale mîinii nu se aseamănă între ele, nu sînt la fel nici ei. Încă cu 10 ani în urmă, la început cîteva sute, iar pe urmă din ce în ce mai mulți țărani muncitori au schimbat atunci trecutul cu viitorul, intrînd în gospodării colective ori în întovărășiri agricole.

Noi ogoare unite

Tot așa s-au petrecut lucrurile și în raionul Tășnad. An de an a crescut numărul unităților agricole cooperatiste. Iar în primăvara anului trecut raionul a intrat în rîndurile celor complet cooperativizate. Toți țăranii muncitori din raion s-au unit în 19 gospodării colective și 144 întovărășiri agricole.

Cele 8.791 de familii de țărani muncitori, unite în întovărășirile agricole nu s-au oprit pe drumul pe care au pornit. Intr-un an, doi, ei și-au dat seama de rezultatele muncii în comun, de faptul că pămîntul lucrat cu mijloace mecanizate dă roade mai bogate. De pe fiecare hectar ei au recoltat cu 400—500 kg mai multe grîne, mai mult porumb și floarea-soarelui de cît pe vremea cînd erau gospodari individuali.

Însă realizările celor 19 gospodării colective din raion constituiau exemple de recolte și mai bogate, de viață și mai îmbelșugată. Întovărășiții n-au precupețit nici timpul, nici osteneala: au vizitat gospodăriile colective mai apropiate sau mai depărtate ca să se convingă de rezultatele muncii colectiviștilor. Membrii celor 6 întovărășiri din comuna Pir bunăoară, au vizitat în repetate rînduri gospodăria colectivă din Santău. Recolta de grîu de 2.300 kg la hectar, cea de floarea-soarelui de 2.158 kg la hectar și celelalte rezultate asemănătoare au avut asupra lor un efect convingător. La fel s-au petrecut lucrurile și în celelalte întovărășiri. Vizitele, schimburile de experiență, puterea faptelor — toate au contribuit ca întovărășiții din raionul Tășnad să se apropie din ce în ce mai mult de gospodăria colectivă.

Pasul următor a fost mult mai ușor de făcut decît primul. Rezultatele muncii politice de convingere desfășurată timp de mulți ani au avut darul ca în decurs de cîteva luni să se constituie noi gospodării colective. In comuna Pir, noua gospodărie colectivă a cuprins pe membrii a 6 întovărășiri. De asemenea, în comunele Teghea, Chisău și altele, întovărășirile agricole s-au transformat în mari gospodării colective.

Din cele 144 de întovărășiri agricole 107 au hotărît în unanimitate transformarea lor în gospodării colective. In timpul vizitei noastre în raionul Tășnad, sectorul agricol cooperatist al raionului era reprezentat de 40 gospodării colective cu 9.928 de familii și 28.305 hectare pămînt și de 37 de întovărășiri cu 2.385 familii și 4.677 hectare pămînt. Cifrele de mai sus arată că peste 80 la sută din țărănimea muncitoare a raionului Tășnad muncește pămîntul în această primăvară în cadrul gospodăriilor agricole colective.

NAGY V. ISTVAN

PENTRU 3000-3500 DE LITRI DE LAPTE PE CAP DE VACĂ — PENTRU SUB 1 LEU PREȚ DE COST PER LITRU

Folosind metode înaintate

O producție de 3.806 litri pe cap de vacă furajată — atît a obținut în anul trecut crescătorii de animale din brigada condusă de maistrul zootehnic Silviu Miculescu din G.A.S. Banloc — raionul Ciacova. Cu aceasta au dovedit că în unitatea în care ei lucrează există mari posibilități de a se realiza, de la întregul efectiv de vaci, producții superioare celor înregistrate pînă atunci. Iată cum se muncește aci.

In brigada condusă de maistrul zootehnic Silviu Miculescu (înființată în 1959) s-au grupat un număr de 40 de vaci și 60 capete tineret de reproducție. Vacile au fost alese după caracterele de rasă, specifice Simental-ului și care, descindeau din animale care în ultimii 8 ani au dat peste 3.000 de litri de lapte fiecare. Așa dar, s-a pornit cu un material zootehnic bun. Nu s-au introdus în lot animale cu producții scăzute, nerentabile sub aspectul producției sau inapte pentru formarea unui nucleu de selecție. (Precizăm că, vacile care au rămas în afara acestei brigăzi, dau și ele producții bune între 2.700-3.400 litri anual).

Fiecărui crescător din brigadă i s-au încredințat spre îngrijire 10 vaci din care 4 cu producții foarte bune, 4 cu producții bune și 2 aflate la prima fătare.

Cum s-a făcut furajarea? In timpul verii animalele sînt hrănite din abundență cu masă verde și sînt scoase pe pășunea artificială. Pentru a se asigura cantitățile corespunzătoare de furaje verzi, aici, prin grija conducerii secției Banloc, s-au însămînțat patru parcele cu diferite culturi pentru masă verde, rînduite în așa fel, încît ele au putut fi pășunate prin rotație.

Iarna, furajul de bază în hrana vacilor de lapte l-a constituit porumbul siloz. Pentru fiecare vită s-a asigurat peste un vagon de furaje însilozate. In afară de aceasta, s-au dat animalelor, pentru fiecare litru de lapte produs, cîte 280 gr. concentrate (amestec de șrot, tărîțe, gozuri). Concentratele se dau animalelor de două ori pe zi, sub directa supraveghere a brigadierului.

Hrănirea se face diferențiat. Rația de concentrate e calculată la cantitatea de lapte mulsă de la fiecare animal în ziua precedentă. De menționat este faptul că, pentru a se da just concentratele, crescătorii de aici, sub îndrumarea maistrului zootehnic, s-au preocupat de determinarea potențialului maxim al animalelor în ce privește producția de lapte. După 5 zile de la fătare, fiecare vacă a fost furajată cu cantități crescînde de furaje, o perioadă de 15-20 zile, timp în care s-a stabilit producția cea mai economică. Un timp, vacile au primit cantități de concentrate raportate la această producție. Apoi, cantitatea de concentrate a fost diminuată treptat, potrivit curbei de lactație.

Mulsul se face la ore fixe, de două ori pe zi la vacile sub 14 litri și de 3 ori pe zi la cele care dau peste 14 litri zilnic. Monta vacilor se face la al doilea ciclu de călduri. In ce privește repaosul mamar, acesta se respectă, de asemenea, cu strictețe. El durează 60 de zile. In acest interval, animalele, fiind bine furajate, acumulează rezerve, fapt care duce imediat după fătare la producții mari de lapte.

Munca începută pentru selecționarea animalelor, furajarea abundentă cu masă verde și porumb însilozat, hrănirea diferențiată și pregătirea atentă a vacilor și junicilor înainte de montă și fătare ca și respectarea riguroasă a programului de grajd, sînt principalele metode zootehnice care au ajutat pe cei din brigada lui Silviu Miculescu să sporească în anul trecut producția de lapte de la 3.243 litri cît era media pe întregul lot (la începutul anului 1959) la 3.806 litri, obținînd deci, un spor de 563 litri. In ce privește prețul de cost, el a fost redus de la 1,22 lei la 1,19 lei.

In anul curent, crescătorii Ilie Rapciuc, Ion Traiconi, Mihai Ianoș și Florica Traiconi, împreună cu maistrul zootehnic Silviu Miculescu, s-au angajat ca, printr-o muncă și mai bine organizată, printr-o îngrijire mai atentă a animalelor, să obțină *cîte 4.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată la preț de cost sub un leu litrul.* In cele două luni scurse pînă acum, ei au obținut zilnic de la vacile mulse cîte 10,5-13 litri, ceea ce arată că angajamentul pe care și l-au luat acești destoinici crescători va fi cu siguranță îndeplinit.

V. VALENTINEANU

Colectiviștii din comuna Șocariciu — regiunea Constanța, acordă o deosebită atenție întreținerii culturilor de toamnă. In fotografie, cîțiva colectiviști din brigada 4-a de cîmp condusă de tov. Tănase Tudor executînd grăpatul griului de toamnă. Foto: C. DUMITRU

Gospodăria colectivă din Bucu

Dezvoltă sectorul zootehnic

Creșterea animalelor în gospodăriile colective este o ramură care aduce mari venituri. Ea contribuie în mare măsură la sporirea veniturilor gospodăriei, la ridicarea valorii zilei-muncă.

In gospodăria colectivă „Vladimir Maiakovski" din comuna Bucu, raionul Slobozia, care a luat ființă în anul 1952, creșterii animalelor însă nu i s-a dat — la început — atenția cuvenită. Aceasta din pricină că în rîndurile unor colectiviști exista părerea că animalele ar consuma mai mult decît ar produce. Printr-o muncă dusă de comuniștii din gospodărie și prin îndrumările date de către activiștii de partid de la raionul P.M.R., această părere greșită a fost combătută și înlăturată.

In felul acesta, la începutul anului 1958 gospodăria a reușit să-și cumpere pentru prima oară 33 juninci, cîteva scroafe de prăsilă, 800 pui de găină etc. La sfîrșitul anului 1958 gospodăria colectivă din Bucu avea înjghebat sectorul zootehnic.

Din acest sector, cu toate că vacile nu au fost în lactație, gospodăria a realizat în 1958 un venit de 112.171 lei. Acest lucru a întărit și mai mult convingerea colectiviștilor că sectorul creșterii animalelor și păsărilor constituie un însemnat izvor de venituri. Astfel, prin cumpărări și păstrarea tineretului pentru prăsilă, gospodăria a ajuns ca la sfîrșitul anului 1959 să aibă 72 taurine — din care numai vaci în lactație 29, porcine 142 — din care 38 scroafe de prăsilă, 843 oi — din care mulgătoare 614, 849 păsări — din care găini ouătoare 399, precum și 26 iepuri de casă.

Mărind în mod simțitor sectorul zootehnic, colectiviștii s-au preocupat și de obținerea unor cît mai mari producții de lapte, lînă și carne. De asemenea, problema construcțiilor zootehnice a stat în centrul atenției colectiviștilor. In afară de construcțiile ridicate în anii precedenți, în anul 1959 ei au mai construit un grajd pentru 50 de vite mari, o îngrășătorie pentru 120 porci și două cotețe a 5[illegible] găini.

In această gospodărie furajarea animalelor se face în mod rațional, ținîndu-se cont de producția fiecărui animal în parte.

Buna îngrijire și hrănire a anim[illegible]

(Continuare în pag. 3)

In sprijinul cursanţilor de la învăţămîntul agrozootehnic de masă

Cum se pot obţine producţii mari de floarea-soarelui

Ing. FLORICA OLTEANU
I. C. A. R. Bucureşti

Dintre toate plantele uleioase cultivate la noi în ţară primul loc îl ocupă floarea-soarelui. Aceasta se datoreşte în primul rînd faptului că plantele de floarea-soarelui se adaptează foarte uşor la condiţii diferite de climă şi sol şi mai ales că în majoritatea regiunilor din ţară, condiţiile pedoclimatice sînt prielnice şi corespund cerinţelor ei de creştere şi dezvoltare.

Uleiul de floarea-soarelui are un gust plăcut fiind foarte folosit în alimentaţia oamenilor precum şi în industria conservelor, săpunurilor, şi în farmaceutică. Miezul seminţelor de floarea-soarelui este utilizat şi la pregătirea unor produse de cofetărie. Turtele rămase după scoaterea uleiului sînt un nutreţ foarte bun pentru animale îndeosebi pentru vacile de lapte, deoarece sînt bogate în ulei (8-13 la sută) şi proteine (25-35 la sută). Turtele de floarea-soarelui mai prezintă avantajul că pot fi păstrate uşor mult timp, deoarece conţin apă puţină. Cojile care rămîn după decojire sînt bune pentru foc, dar mai ales pentru prepararea unor substanţe chimice. Tulpinile şi capitulele plantelor sînt folosite în multe regiuni pentru foc precum şi la împrejmuitul răsadniţelor, parazăpezi etc.

Florile acestei plante conţin mult nectar. De pe un ha de floarea-soarelui, albinele pot strînge 30-50 kg miere. Plantele de floarea-soarelui cultivate într-un anumit mod pot fi folosite şi ca nutreţ verde sau murat, alături de porumb şi soia.

Producţiile medii realizate în ultimii 5 ani la cultura florii-soarelui au variat foarte mult, dar putem afirma că datorită măsurilor tehnico-materiale luate, anul 1959 a însemnat un mare succes. Producţia medie pe ţară a depăşit 1.000 kg la ha. Rezultatele obţinute de către unele gospodării agricole de stat şi colective, experienţele executate la I.C.A.R. şi la centrele comisiei de încercarea soiurilor au arătat că prin aplicarea măsurilor agrotehnice — s-au putut realiza producţii foarte mari. Bunăoară G.A.S. Grabaţi, regiunea Timişoara, a obţinut de pe o suprafaţă de 30 ha o producţie medie de 3.000 kg/ha. G.A.S. Brateş, regiunea Galaţi, de pe 200 ha a realizat o producţie medie de aproape 2.400 kg/ha; G.A.S. Ciocăneşti, regiunea Craiova, de pe 55 ha a obţinut o producţie medie de 2.000 kg/ha; G.A.C. Secueni, regiunea Oradea, de pe 10 ha a obţinut 2.025 kg/ha, iar G.A.S. Mînăstirea, regiunea Bucureşti, de pe 300 ha a realizat o producţie medie de 1807 kg/ha. Producţii mari s-au realizat şi în alte unităţi agricole cooperatiste. Astfel, gospodăria colectivă din Berveni, regiunea Baia Mare, a obţinut pe suprafaţa de 30 ha o producţie medie de 2.500 kg la ha iar întovărăşirea „Drumul Socialismului" din Tăşnad, regiunea Baia Mare, a obţinut în medie 2.200 kg la ha de pe o suprafaţă de 15 ha.

La centrul pentru încercarea soiurilor din Buzău, regiunea Ploeşti, s-a obţinut la soiul VNIIMK, 6.540 kg/ha seminţe la hectar.

In experienţele cu diferite măsuri agrotehnice aplicate în complex şi urmărite la cîteva staţiuni experimentale ale Institutului de Cercetări Agronomice au fost obţinute producţii foarte mari. Astfel, la staţiunea Moara Domnească, regiunea Bucureşti, producţiile medii pe 4 ani au variat între 2.458—2.875 kg/ha. La staţiunea experimentală agricolă Tg. Frumos, regiunea Iaşi, producţiile medii realizate în aceeaşi perioadă de timp au fost de 1106 kg/ha. Aceste cifre arată clar că floarea-soarelui găseşte în diferite regiuni ale ţării noastre condiţii de climă şi sol care corespund nevoilor ei de viaţă; pentru obţinerea de producţii ridicate aceste condiţii trebuie completate însă prin aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice.

In astfel de regiuni se vor repartiza pentru floarea-soarelui numai terenuri cu soluri bogate, bine însorite, căci în caz contrar floarea-soarelui, care cere multă căldură şi lumină, îşi va prelungi foarte mult perioada de vegetaţie şi nu va ajunge la maturitate sau va da producţii mici şi de slabă calitate.

Zona foarte favorabilă pentru cultura florii-soarelui, se găseşte în partea de vest a ţării mai ales în regiunea Timişoara, sudul regiunii Bucureşti şi parte din regiunea Suceava. In aceste zone dacă condiţiile naturale existente se vor completa prin aplicarea celor mai indicate măsuri agrotehnice se pot obţine producţii de peste 2.000 kg/ha.

Urmează apoi zona favorabilă în care cea mai mare suprafaţă se găseşte în sudul şi estul ţării începînd cu regiunile Craiova, Bucureşti, Constanţa, Suceava şi altele. Puţin potrivite pentru cultura florii-soarelui sînt regiunile de dealuri şi submuntoase ale ţării precum şi solurile erodate din Moldova şi Dobrogea.

In toate zonele de cultură se vor evita terenurile mlăştinoase, solurile grele şi compacte, reci, argiloase şi greu de lucrat cum sînt: podzolurile din regiunile umede precum şi nisipurile şi solurile pietroase cu apa freatică la mare adîncime. La fel de nepotrivite sînt solurile erodate din podişul central al Moldovei şi Dobrogei, nisipurile slab fixate din regiunea Craiova şi lunca salinizată a Călmăţuiului. Cele mai indicate terenuri sînt solurile adînci cu subsol de pietriş la mare adîncime, terenurile de luncă, solurile argilo-nisipoase şi bogate în humus cum sînt: cernoziomurile şi solurile brun-roşcate de pădure.

Măsuri agrotehnice pentru mărirea producţiei

Solul. O grijă deosebită se va da pentru asigurarea fondului de sămînţă din soiurile de mare productivitate VNIIMK 8931, VNIIMK 6540, Armavir 3497, importate din U.R.S.S. In ţara noastră s-au introdus în cultură mai ales în unităţile agricole socialiste aceste soiuri valoroase de floarea-soarelui. Au mai rămas în unele locuri în sectorul individual şi populaţii locale care semănate dau lanuri neuniforme şi puţin productive. In urma acţiunii dusă de Ministerul Agriculturii pentru a fi scoase din cultură şi înlocuite cu sămînţa din soiuri ameliorate, an de an suprafeţele însămînţate cu astfel de sămînţă au scăzut.

Soiurile raionate pe lîngă faptul că sînt foarte productive şi rezistente la lupoaie, rugină, putregai şi mălură, au peste 44 la sută ulei în seminţe, 70 la sută miez iar greutatea a 1.000 boabe de peste 80 g. In urma controlului de calitate făcut în cadrul Comisiei de stat pentru încercarea soiurilor din Ministerul Agriculturii la un număr mare de probe de floarea-soarelui din diferite soiuri cultivate în ţară şi provenite din toate regiunile de cultură s-a constatat că soiurile VNIIMK sînt superioare atît prin bogăţia lor în ulei cît şi prin conţinutul scăzut de coji. In medie pe ţară aceste soiuri au avut cu 6,24—8,77 la sută mai mult ulei, cu 7,47—9,37 la sută mai mult miez şi cu 7,31—9,67 la sută mai puţine coji decît Jdanov 8281.

Pe baza rezultatelor experimentale obţinute de către Comisia de stat pentru încercarea soiurilor s-a raionat în toată ţara soiul VNIIMK 8931. In Moldova, alături de acest soi s-a raionat şi VNIIMK 6540 iar în partea de sud-est a ţării şi Armavir 3497.

Locul florii-soarelui în asolament

Folosirea unui asolament raţional constituie un mijloc de bază pentru ridicarea producţiei la floarea-soarelui. Este absolut necesar să se evite cultura acestei plante mai mulţi ani pe acelaşi loc, deoarece în asemenea condiţii floarea-soarelui este foarte uşor atacată de diferiţi dăunători îndeosebi lupoaia (Orobanche) şi putregaiul (Sclerotinia). Se cunosc cazuri în care fiecare din aceşti dăunători au provocat pagube prin distrugerea recoltei în proporţie de 60—75 la sută. Rezultatele experienţelor executate în ţara noastră şi în Uniunea Sovietică, au arătat că această plantă nu trebuie să revină pe acelaşi loc decît după cel puţin 8 ani. După această perioadă de timp seminţele de lupoaie îşi pierd germinaţia, în acelaşi timp fiind distruşi şi ceilalţi dăunători animali şi vegetali ai florii-soarelui.

Locul florii-soarelui în asolament se stabileşte în raport cu celelalte plante cultivate în diferite zone şi ţinîndu-se cont şi de faptul că este o plantă prăşitoare. Cele mai bune plante premergătoare pentru floarea-soarelui sînt în primul rînd cerealele păioase. Rezultate bune se obţin şi cînd floarea-soarelui urmează după unele leguminoase ca mazărea, măzărichea, năutul, lintea. Fasolea deşi este o bună premergătoare nu este indicată pentru floarea-soarelui deoarece fiind atacată de Sclerotinia lasă terenul infectat. De asemenea nu se va cultiva după tutun şi cînepă care sînt atacate de lupoaie. Cultivarea florii-soarelui după prăşitoare nu este indicată decît numai în gospodăriile cu asolamente speciale cum sînt cele cu bumbac sau cartofi. După floarea soarelui se seamănă cerealele îndeosebi cele de primăvară. In regiunile sudice după floarea-soarelui se pot cultiva cu succes şi cerealele de toamnă la care se dau însă şi îngrăşăminte.

Lucrări de pregătire a pămîntului

Pentru floarea-soarelui o influenţă mare asupra producţiei o au arăturile. Lucrarea de bază a solului este determinată de planta premergătoare, zona de cultură, tipul solului şi gradul de îmburuienire. După cum s-a arătat, cele mai bune premergătoare pentru floarea-soarelui sînt cerealele păioase.

În zonele mai secetoase, cu precipitaţii reduse, în cazul cultivării florii-soarelui după cereale de toamnă, se recomandă să se facă imediat după recoltarea plantei premergătoare o arătură de 25—28 cm. şi adîncirea stratului arabil cu încă 8—10 cm. cu ajutorul scormonitorului. Arătura se grăpează cu grapa în agregat cu plugul şi apoi se lucrează cu cultivatorul sau grapa ori de cîte ori e nevoie. Acest sistem permite acumularea apei în sol şi distrugerea buruienilor.

Pe terenurile cu buruieni perene, în special, pir şi pălămidă, după recoltarea cerealelor se face o arătură superficială la 10—12 cm. cu discuitoarele în lung şi în lat pentru tăierea rizomilor şi rădăcinilor. Cînd apar lăstarii buruienilor se ară adînc la 25—28 cm. plus 8—10 cm. cu scormonitorul, lucrînd de preferinţă cu plugul cu antetrupiţă urmat de grăparea terenului.

Dacă floarea-soarelui se seamănă în arătură de toamnă, pe lîngă sporurile mari de producţie de seminţe ce se obţin se îmbogăţeşte foarte mult şi conţinutul în ulei al seminţelor precum şi calitatea uleiului.

Se va evita cît mai mult cultivarea florii-soarelui în arătură de primăvară. Dacă totuşi terenurile destinate pentru a fi cultivate cu floarea-soarelui nu au fost arate din toamnă se vor depune toate eforturile să se are cît mai timpuriu în primăvară la adîncimea de 12—15 cm., după care terenul trebuie grăpat imediat.

La desprimăvărare se face grăparea arăturii. Lucrarea următoare, diferă după natura solului; dacă acesta este afînat nu se mai lucrează pînă la apariţia în masă a buruienilor: cînd imediat după ce se dă cu cultivatorul se şi seamănă. Dacă pămîntul este bătătorit se face cultivaţia fără a se aştepta apariţia buruienilor. Dacă semănatul întîrzie, înainte de semănat terenul se mai lucrează încă o dată cu cultivatorul după care se seamănă. Adîncimea cultivaţiilor depinde de natura solului şi anume: 5—6 cm. pentru solurile mai grele şi 7—8 cm. pentru cele mai uşoare.

Lucrarea de cultivaţie dinaintea semănatului nu va fi mai adîncă decît adîncimea de îngropare a seminţei.

Ingrăşăminte. Floarea-soarelui are nevoie de multe substanţe hrănitoare pentru ca să crească şi să dea producţii bune. S-a constatat că pentru producerea a 100 kg de seminţe ea scoate din sol 6 kg azot, 2,6 kg. fosfor şi 18,6 kg. potasiu la hectar.

In Uniunea Sovietică s-a calculat că pentru o recoltă de 1.200—1.350 kg seminţe şi 7.500 kg tulpini la ha, floarea-soarelui a scos din pămînt 62 kg. azot, 41 kg. fosfor, 361 kg. potasiu şi 133 kg calciu la ha. Cantitatea de îngrăşăminte pe care o extrage floarea-soarelui din pămînt depinde şi de climă cît şi de starea de dezvoltare a plantelor. Cu cît plantele sînt mai viguroase cu atît vor extrage din sol mai multe îngrăşăminte.

Datorită consumului mare de substanţe hrănitoare de care plantele au nevoie, precum şi faptului că aceste substanţe nu pot fi găsite întotdeauna în sol în cantităţi suficiente, folosirea îngrăşămintelor în cultura florii-soarelui devine o măsură obligatorie pentru mărirea producţiei. Pentru o raţională folosire a îngrăşămintelor şi pentru a se putea obţine rezultate bune, este nevoie să se cunoască natura îngrăşămintelor, cantitatea care trebuie dată la ha, momentul şi modul în care trebuie administrate plantelor.

In cultura florii-soarelui se pot folosi atît îngrăşămintele organice cît şi îngrăşămintele chimice. Din experienţele executate la Institutul de cercetări agronomice s-a constatat că sporul de producţie realizat prin folosirea gunoiului de grajd a fost de 245—349 kg/ha. la staţiunea experimentală Studina şi 464—532 kg/ha la staţiunea Tg. Frumos. Gunoiul de grajd bine fermentat trebuie dat toamna o dată cu arătura adîncă. Cantitatea care se dă la ha variază în funcţie cu regiunea şi condiţiile climatice. Pentru zonele din regiunile de silvo-stepă unde cantitatea de apă este ceva mai mare, cantitatea de 20 de tone la hectar este suficientă; în regiunile de stepă deci cele mai secetoase se dau 15 tone la ha. Mărind doza la 40 de tone la hectar, sporul de producţie obţinut este mic şi nu acoperă cheltuielile. Pentru a putea fi folosit cu randament cît mai mare gunoiul de grajd se transportă la cîmp în momentul cînd trebuie bagat sub brazdă. Dacă gospodăriile sînt nevoite să-l transporte mai devreme se vor face grămezi mari la capătul lanului care se acoperă cu pămînt pînă în momentul cînd gunoiul poate fi împrăştiat şi îngropat. Nu se va lăsa în grămezi mici şi nici nu se va împrăştia înainte de a începe aratul deoarece se usucă repede şi îşi pierde din substanţele hrănitoare necesare plantelor. Gunoiul de grajd poate fi dat şi plantei premergătoare florii-soarelui, deoarece efectul lui durează 2—3 ani, iar experienţele au arătat că floarea-soarelui este una din plantele care foloseşte bine gunoiul în anul al 2-lea de la încorporare. Pentru terenurile şi regiunile infectate cu Sclerotinia precum şi în gospodăriile unde nu există gunoi suficient şi se cultivă şi alte plante care au mai mare nevoie de îngrăşăminte organice se poate aplica cu folos cultivarea florii-soarelui în al 2-lea an de la încorporarea gunoiului.

Rezultate foarte bune se obţin prin îngrăşarea florii-soarelui cu îngrăşăminte minerale. La staţiunea experimentală agricolă Tg. Frumos, regiunea Iaşi, prin îngrăşarea florii-soarelui cu îngrăşăminte minerale s-a obţinut o producţie de 2.669 kg/ha, faţă de 2.284 kg cît s-a obţinut pe terenul neîngrăşat. Deci prin aplicarea îngrăşămintelor s-a realizat un spor de producţie de 19 la sută. Date asemănătoare s-au obţinut şi la staţiunea experimentală agricolă Moara Domnească, regiunea Bucureşti, la care sporul de producţie realizat a fost de 19—20 la sută.

Floarea-soarelui reacţionează bine şi atunci cînd se folosesc numai îngrăşăminte minerale aplicate în următoarele doze: azotat de amoniu 200 kg./ha., superfosfat 250—300 kg./ha., şi sare potasică 160-200 kg./ha., Superfosfatul şi sarea potasică se încorporează toamna, o dată cu arătura adîncă, iar azotatul primăvara sub cultivator. In regiunile secetoase, pe solurile bogate în humus, cele mai mari sporuri de producţie se obţin folosind îngrăşăminte fosfatice, iar în regiunile cu umiditate mai multă, îngrăşămintele fosfatice, azotate şi potasice.

In lipsa celorlalte îngrăşăminte chimice, superfosfatul singur, în cantitate de 250—300 kg./ha., dat ca îngrăşămînt de bază, sporeşte de asemenea simţitor recolta de floarea-soarelui.

Soiurile VNIIMK folosesc mai bine îngrăşămintele şi dau producţii mai mari decît soiul Jdanov 8281 sau soiurile locale. Pe lîngă influenţa asupra producţiei de seminţe, îngrăşămintele dau şi sporuri de ulei.

Sămînţa şi semănatul. In sporirea producţiei un rol deosebit îl are şi felul seminţei care se foloseşte la semănat. O sămînţă de floarea-soarelui este bună cînd aparţine unui soi valoros, provine din ultima recoltă, este mare, plină şi sănătoasă. In plus, o sămînţă de floarea-soarelui este bună pentru semănat dacă are o puritate de 99 la sută. De asemenea o sămînţă de calitate nu trebuie să aibă miros rînced sau de mucegai, să prezinte o putere de germinaţie de cel puţin 95—100 la sută iar procentul de apă din sămînţă să nu depăşească 10 la sută. De asemenea se cere ca sămînţa să aibă o greutate hectolitrică de 42—44 kg., iar greutatea a 1000 de boabe să fie mai mare de 80 de grame. Din această cauza materialul de sămînţă trebuie sortat. Cel mai bine este dacă seminţele destinate pentru a fi însămînţate au fost alese încă din lan. Chiar dacă la înmagazinare s-a făcut proba de germinaţie şi seminţele au avut o mare putere de încolţire este absolut necesar să se controleze încă odată înainte de semănat deoarece se poate întîmpla ca din cauza unei păstrări defectuase să scadă foarte mult germinaţia. Acest lucru este important de cunoscut pentru că o sămînţă cu germinaţie slabă nu trebuie semănată.

In ceea ce priveşte data semănatului, aceasta variază foarte mult în funcţie de condiţiile de desprimăvărare şi mai ales în funcţie de cerinţele de temperatură şi umiditate ale solului. In general, se recomandă ca semănatul florii-soarelui să fie astfel executat încît plantele să poată profita atît de umezeală strînsă în pămînt în timpul iernii şi în acelaşi timp să treacă faza de înflorit în condiţii de temperatură potrivită. Datorită conformaţiei, sămînţa de floarea-soarelui are nevoie de mai multă apă pentru a se putea umfla şi germina.

Soiurile cultivate înainte la noi erau adaptate condiţiilor din timpul primăverii şi se puteau semăna cît de timpuriu fiind obişnuite cu o temperatură mai scăzută.

Solurile raionate acum au un conţinut mai ridicat de ulei şi coaja subţire din care cauză sînt mai sensibile dacă stau mult timp în sol la temperatură scăzută. Semănate prea devreme suferă mult în faza de răsărire.

Sămînţa de floarea-soarelui pentru a încolţi bine şi uniform are nevoie pe lîngă umiditate şi de o temperatură în sol ceva mai mare decît primele semănături de primăvară. Nu se poate însă nici întîrzia prea mult cu semănatul din cauză că seminţele au nevoie de umiditate. Dacă se întîrzie prea mult cu semănatul şi mai ales dacă survine în primăvară secetă floarea-soarelui nu mai răsare uniform şi la timp, creşte încet şi îşi prelungeşte perioada de vegetaţie întîrziind coacerea. Insămînţările prea tîrzii micşorează rezistenţa florii-soarelui la condiţiile nefavorabile, iar plantele sînt mult mai sensibile la secetă şi la atacul bolilor şi dăunătorilor.

Pentru aceasta se cere o deosebită atenţie la stabilirea datei cînd trebuie semănată floarea-soarelui. Dacă temperatura este peste 6^0 în sol, floarea-soarelui răsare în 10 zile. Dacă temperatura se menţine mai multe zile sub 6^0 C., solul este prea umed iar răsăritul poate întîrzia foarte mult uneori pînă la 30 zile mai ales dacă calitatea seminţei a fost slabă.

S-a constatat că soiurile VNIIMK cer o temperatură de germinaţie mai ridicată din care cauză trebuie avut în vedere ca semănatul să se înceapă după ce în sol s-a realizat o temperatură de 6^0 C cu tendinţă de urcare. Aceasta înseamnă că floarea soarelui trebuie semănată după cerealele de primăvară, Rămîne stabilit însă că şi pentru VNIIMK o întîrziere prea mare a semănatului atrage după sine scăderi simţitoare de recoltă. Semănatul la momentul optim al florii-soarelui, ajută ca formarea capitulelor şi deci a florilor să aibă loc în luna mai cînd plantele găsesc temperatura şi umiditatea potrivită pentru această fază. La fel înfloritul va avea loc în cursul lunii iunie, începutul lui iulie, cînd temperaturile nu sînt aşa de ridicate şi sînt potrivite atît pentru nevoile plantelor cît şi pentru zborul insectelor.

Distanţa şi desimea de semănat

Realizarea unui număr mare de plante la hectar cu o suprafaţă de nutriţie bine repartizată în raport cu nevoile plantelor precum şi alegerea celor mai indicate metode de semănat, fac parte de asemenea din complexul de măsuri agrotehnice necesare pentru obţinerea unei producţii mari de floarea-soarelui.

Desimea plantelor la hectar pentru regiunile mai secetoase este de 35—40.000 plante; în cele semisecetoase, cu precipitaţii de 450—500 mm., 40—45.000 plante la hectar, iar în cele cu 550—600 mm., 45.000 pînă la 50.000 plante. Pentru a se realiza acest număr de plante la hectar şi în scopul mecanizării lucrărilor se recomandă să se însămînţeze la distanţa de 70 cm. cu o plantă la cuib. Distanţa dintre rînduri se va fixa în funcţie de posibilităţile gospodăriei, de maşina de semănat şi agregatele existente pentru executarea lucrărilor de întreţinere în aşa fel încît să se poată asigura mecanizarea completă a culturii florii-soarelui. In acest caz, în zona cu umiditate suficientă distanţa între plante pe rînd va fi de 29—32 cm., în zona semi-secetoasă, 32—36 cm., iar în zona secetoasă de 36—41 cm.

Trebuie avut în vedere faptul că pentru a se putea executa praşile cu mijloace mecanizate precum şi în scopul aplicării îngrăşămintelor în timpul vegetaţiei este absolut necesar ca rîndurile să fie foarte drepte.

In ceea ce priveşte cantitatea de sămînţă care trebuie dată la hectar aceasta variază după mărimea seminţelor, puritatea şi germinaţia lor, precum şi după modul de semănat şi posibilitatea executării lucrărilor de întreţinere. S-a constatat că pentru condiţiile ţării noastre cantitatea de 15—20 kg./ha. în regiunile secetoase şi 20—25 kg./ha. în regiunile mai umede sînt suficiente. Adîncimea optimă de însămînţare este de 6—8 cm. In regiunile secetoase se seamănă mai adînc, la 8-10 cm., pentru a pune sămînţa în contact cu stratul umed al solului.

Lucrări de întreţinere. In lupta pentru obţinerea de recolte mari şi de bună calitate o importanţă deosebită o au lucrările de întreţinere care se dau în timpul vegetaţiei. O cultură bine îngrijită va da producţii mari, iar seminţele obţinute, pe lîngă că vor avea un conţinut mare de ulei, semănate în anul viitor dau plante viguroase. Floarea-soarelui are nevoie de multă îngrijire de la semănat şi pînă la recoltat. Pentru a creşte şi a se dezvolta în bune condiţii, plantele trebuie să aibă la dispoziţie hrană şi umiditate suficientă, aer şi o anumită temperatură şi lumină. Aceste condiţii se pot realiza şi menţine în optim printr-o serie de lucrări şi anume: grăpatul culturilor după semănat, completarea golurilor, prăşitul între rînduri şi pe rînd, răritul plantelor pe rînd şi la cuib, pentru a se realiza cel mai potrivit număr de plante la hectar, îngrăşarea în timpul vegetaţiei şi polenizarea suplimentară. Grăpatul culturilor de floarea-soarelui se face atunci cînd după semănat timpul este rece şi cad ploi multe şi repezi care îndeasă pămîntul şi-l fac să prindă scoarţă, din care cauză plantele nu pot răsări. In aceste cazuri se va distruge scoarţa cu ajutorul grapei stelate sau grapei uşoare obişnuite cu dinţi scurţi.

Se va avea grijă ca grăpatul să fie făcut la o adîncime mai mică decît aceea la care s-a îngropat sămînţa.

Prăşitul este una dintre cele mai însemnate lucrări de întreţinere care trebuie aplicate la cultura florii-soarelui. Cu ajutorul acestei lucrări se poate menţine terenul curat de buruieni şi afînat, iar aerul şi apa pătrund cu uşurinţă în pămînt contribuind la intensificarea proceselor biologice şi chimice din sol care favorizează creşterea rădăcinilor şi mărirea producţiei. Dacă prăşitul nu este făcut la timp buruienile, care cresc mai repede, înnăbuşe plantele şi le fură hrana şi apa. Datorită acestui fapt praşilele se vor face ori de cîte ori este nevoie.

In general, s-a constatat că la floarea-soarelui este nevoie să se dea 3-4 praşile în funcţie de mersul timpului şi de gradul de îmburuienire a terenului. De multe ori, mai ales în primăverile reci şi ploioase, este nevoie ca prima praşilă să fie făcută chiar înainte de răsăritul complet al plantelor. Aceasta este aşa-numita praşilă oarbă. Adîncimea la care se face praşilele variază în funcţie de sol. Cel mai bine este ca prima praşilă să fie făcută, la 6—8 cm; a doua praşilă se face la 8—10 cm, iar următoarele mai superficiale, la 6—8 cm. Praşilele adînci nu dau rezultate bune la floarea-soarelui deoarece vatămă sistemul radicular care se reface cu greu mai ales în perioadele de secetă. Prăşitul poate fi făcut atît manual cît şi mecanic. Executarea praşilelor cu sapa este greoaie, cere cheltuieli mari de energie, multe zile-om precum şi pierderea timpului celui mai potrivit pentru aplicarea lucrării deoarece aceasta se prelungeşte foarte mult. Prin mecanizarea praşilelor avem posibilitatea să executăm lucrările într-un timp scurt, la momentul potrivit cu foarte multă economie de forţă de muncă. Praşilele mecanice se fac cu prăşitorile sau cu cultivatoare, la care se pot monta diferite piese active.

Executarea praşilelor mecanic, se poate face cu uşurinţă în culturile de floarea-soarelui pînă la formarea capitulelor.

Răritul culturilor de floarea-soarelui trebuie făcut cît mai timpuriu şi o singură dată pe întreaga cultură, iar nu în două etape. Cel mai potrivit moment de rărit este cînd au apărut primele 2 frunze adevărate. Dacă răritul întîrzie producţia scade simţitor deoarece plantele vor fi stînjenite între ele neavînd spaţiu, hrană şi lumină suficientă. Dacă la răsărit avem o desime mare de plante pe rînd, se va face buchetatul mecanic. Răritul (buchetatul) mecanic se face cu cultivatoare speciale sau prăşitori ale căror cuţite sînt astfel aranjate încît trecînd cu ele de-a curmezişul rîndurilor să rărească plantele la distanţa stabilită. Intre porţiunile rărite rămîn buchete de 8—10 plante, care se răresc după aceea cu mîna ca să rămînă o singură plantă la cuib. Răritul mecanic se face cînd semănatul florii-soarelui a fost executat cu maşina în rînduri şi cînd au răsărit cel puţin 10—12 plante la metru liniar. In timpul vegetaţiei se pot aplica şi îngrăşăminte dacă nu au fost date toate o dată cu pregătirea terenului. La floarea-soarelui, îngrăşarea suplimentară poate fi făcută în două etape şi anume: după ce au apărut 2-3 perechi de frunze şi la începutul formării capitulelor. Ingrăşarea în timpul vegetaţiei se face în gospodării şi cu ajutorul cultivatorului hrănitor.

In timpul vegetaţiei se vor controla lanurile de floarea-soarelui pentru a se descoperi la vreme atacurile dăunătorilor. Cînd lanul este atacat de insecte acestea vor fi distruse prin prăfuirea plantelor cu nitroxan sau D.D.T. Un duşman foarte periculos pentru culturile de floarea-soarelui este lupoaia (Orobanche). Pagubele produse de această buruiană parazită pot ajunge la peste 70 la sută din recoltă. Din această cauză trebuie ca plantele de lupoaie să fie smulse şi arse înainte de a înflori.

Un alt dăunător al florii-soarelui este putregaiul capitulului, tulpinii şi rădăcinii, denumită Sclerotinia Sclerotiorum. Boala de recunoaşte prin aceea că toate părţile plantei încep să putrezească acoperindu-se cu pete negre, iar seminţele cad foarte uşor atunci cînd boala apare mai tîrziu.

Ca măsuri de combatere se recomandă aplicarea unui asolament raţional în care floarea-soarelui să nu revină pe acelaşi loc decît după mai mulţi ani.

Dintre dăunătorii florii-soarelui fac parte şi: molia (Homeosoma nebulella), gărgăriţa de porumbişte sau răţişoara (Tanymecus dilaticollis), gîndacul pămîntului (Opatrum Sabulosum) şi buha semănăturilor (Agrotis). In timpul din urmă nu s-au observat pagube produse de molia florii-soarelui. Au produs pagube răţişoara şi gîndacul pămîntului. Aceştia se combat prin prăfuirea la începutul răsăririi cu Hexatox (3—20 kg pe ha.), Duplitox 3—5 (30 kg pe ha) sau Aldrin 20 la sută (20 kg pe ha).

Buha semănăturilor se combate prin prăfuirea solurilor infestate înainte de însămînţare cu următoarele produse: Hexatox 3—45 kg pe ha, Duplitox 3-5 45 kg pe ha, Aldrin 20 la sută 35 kg pe ha. Pulberea se repartizează pe sol cu ajutorul aparatelor de prăfuit şi apoi se încorporează în sol cu cultivatorul.

Contra acestui dăunător se mai poate lupta tratînd sămînţa cu Hexatox 3 (800 g la 100 kg sămînţă) sau Aldrin 20 la sută (400 g la 100 kg sămînţă).

O altă metodă de ridicare a producţiei la floarea-soarelui este polenizarea suplimentară artificială. Operaţia se face frecînd cîte 2 capitule unul de altul, sau cu ajutorul unei mănuşi sau tampon de pluş sau blană, cu care după ce s-a încărcat cu polen se trece de la plantă la plantă pînă ce se polenizează tot lanul. Polenizarea se începe cînd cel puţin 30 la sută din plante sînt înflorite; se face numai dimineaţa repetîndu-se de 2—3 ori la interval de 2—3 zile pentru ca să poată fi polenizate toate plantele.

Pentru culturile de floarea-soarelui în condiţii de irigare este important de arătat că cea mai mare nevoie de apă o au plantele în timpul formării capitulelor, înfloritului şi umplerii seminţelor.

In anii cu precipitaţii mai multe şi în regiunile mai bogate în apă, s-a constatat că 2 udări date în timpul vegetaţiei şi însumînd un total de 1.200 m^3 apă la ha, poate dubla producţia. Udările trebuie făcute la începutul formării capitulelor şi în timpul înfloritului maxim al plantelor, deci la începutul umplerii seminţelor.

In anii secetoşi şi în regiunile de stepă sînt necesare 3 udări într-o perioadă de vegetaţie în care să fie date plantelor aproximativ 1800 m^3 apă la hectar la începutul formării capitulelor, în timpul înfloritului şi la începutul umplerii seminţelor.

La staţiunea experimentală Chişcani, regiunea Galaţi, aparţinînd Institutului de cercetări agronomice, s-a obţinut o producţie medie pe 3 ani de 3218 kg/ha la floarea-soarelui irigată ceea ce a însemnat un spor de 1418 kg/ha faţă de cultura neirigată.

Recoltarea şi treieratul

In cultura florii-soarelui greşelile făcute la recoltare provoacă uneori pierderi mari de recoltă. Din cauză că plantele de floarea-soarelui nu ajung toate odată la maturitate şi nici chiar seminţele de pe acelaşi capitul, stabilirea momentului de recoltare la această plantă este o problemă destul de dificilă. Uniformitatea coacerii depinde foarte mult de soiul cultivat, agrotehnica aplicată culturii şi condiţiile pedoclimatice ale regiunii. Cu cît lanurile de floarea-soarelui sînt mai neuniforme, îndeosebi în cazul folosirii unei seminţe şi aplicării unei agrotehnici necorespunzătoare, cu atît coacerea plantelor este mai neuniformă şi se prelungeşte foarte mult. Datorită prelungirii duratei maturităţii, recoltarea este îngreunată şi se pot face greşeli. In cazul cînd recoltarea se execută prea devreme, cînd la majoritatea plantelor nu s-a terminat formarea miezului şi deci acumularea uleiului în miez, se obţine o producţie mai mică de seminţe şi ulei la hectar şi de calitate slabă.

La recoltarea timpurie o mare parte din seminţe nu sînt ajunse la maturitate, au un procent mare de apă din care cauză îngreunează foarte mult păstrarea şi extragerea uleiului. In cele mai multe cazuri, chiar dacă seminţele recoltate timpuriu sînt păstrate în bune condiţii, se întîmpină foarte mari greutăţi la extragerea uleiului. Cele mai mari greşeli se fac însă prin întîrzierea recoltatului pînă ce toate plantele din lan au ajuns la maturitate. Acest lucru dăunează foarte mult producţiei deoarece se înregistrează pagube mari provocate de păsări şi prin scuturare. Prin întîrzierea recoltatului, floarea-soarelui poate fi surprinsă de condiţii nefavorabile (ploi), care pe lîngă scăderea producţiei duc la scăderea calităţii seminţelor, deoarece nu se pot usca bine, se păstrează greu şi se alterează. De multe ori, din cauza întîrzierii recoltatului, floarea-soarelui nu poate fi treierată şi se strică pe cîmp. Un alt neajuns mai este şi acela că prin recoltarea tîrzie a florii soarelui nu se pot face la timp lucrările de pregătire a terenului pentru culturile ce urmează mai ales pentru cele de toamnă şi în plus terenul se infestează cu samulastră de floarea-soarelui.

Data recoltării florii-soarelui depinde de atît de gradul de coacere al seminţelor cît şi de metoda de recoltare care va fi folosită în gospodărie. Astfel dacă recoltarea florii-soarelui se face cu combina, lucrarea va începe cînd peste 70 la sută din capitule s-au brunificat. Dacă recoltarea se face manual atunci începem lucrarea cînd 60—65 la sută din plante au ajuns la maturitatea completă.

Gradul de maturitate la floarea soarelui se stabileşte după aspectul exterior al plantelor care prezintă următoarele caracteristici: tulpina a început să se îngălbenească şi chiar să se usuce în partea superioară; majoritatea frunzelor s-au uscat şi au căzut, iar cele din partea superioară a tulpinei încep să se usuce; capitulele s-au îngălbenit şi chiar încep să se brunifice, iar măduva a început să se usuce, se micşorează şi se întăreşte; florile de la margine s-au veştejit şi uscat pe cel puţin 2/3 din capitul; sămînţa s-a întărit, a căpătat culoarea caracteristică soiului. In cazul soiului VNIIMK seminţele au culoarea grafitului, iar Armavir au culoarea grafitului închis şi cu o dungă mai deschisă. Soiul Jdanov are culoarea cenuşiu închisă cu dungi de culoare mai deschisă. In plus seminţele se desprind uşor şi cad imediat la o simplă frecare cu mîna. Miezul este complet format, îndesat, tare, are o culoare albă gălbenă spre gri.

Din cauza diferenţierii mari a vegetaţiei florii-soarelui de la o zonă la alta şi chiar în interiorul aceleeaşi zone, pentru a nu se face greşeli la recoltare, trebuie ca înainte de începerea campaniei să se fixeze la fiecare gospodărie în parte data începerii recoltatului. Acest lucru este bine să se facă în parte pentru fiecare zonă, regiune, raion şi chiar comună, iar în gospodăriile cu suprafeţe mari pentru fiecare tarla în parte dacă nu au fost însămînţate odată şi nu au primit aceeaşi agrotehnică.

Cea mai bună metodă de recoltat este cea cu combina cu care floarea-soarelui se recoltează şi se treieră în acelaşi timp. Lucrarea se face repede, fără pierderi şi cer puţine braţe de muncă.

Recoltarea florii-soarelui cu combina de cereale adaptată dă rezultate foarte bune, micşorînd la minimum pierderile. In acest caz, recoltarea se va face cînd 65—70 la sută din capitule se brunifică, seminţele avînd umiditate de 14—15 la sută. La recoltarea directă cu combina o dată cu seminţele ajung în buncăr şi părţi verzi, umede, din plante: de aceea, e necesar ca în aceeaşi zi să se facă curăţirea seminţelor.

Dacă nu există posibilităţi de recoltare mecanizat se va face tăierea manuală a capitulelor, după care se înfig cîte 3—4 pe resturile de tulpini în poziţia faţă-dos pentru a le feri de ploi şi păsări lăsîndu-se pînă se usucă bine, adică pînă cînd umiditatea seminţelor scade la 12—14 la sută.

Treieratul se va face apoi cu batoza de cereale şi de porumb sau cu batoza specială pentru floarea-soarelui. La batoza de cereale se înlocuiesc şinele de fier ale tobei cu şine de lemn şi se micşorează turaţia pentru ca să nu se spargă seminţele sau să se decojească, deoarece se îngreunează păstrarea. Dacă se aranjează bine maşinile, pierderile se pot reduce pînă la 1 la sută seminţe netreierate cu resturi de capitule şi 3 la sută decojite sau zdrobite.

După treierat, sămînţa se curăţă foarte bine pînă ajunge la 95—99 la sută puritate şi se ţine la soare să se usuce 1—2 zile, în care timp se lopătează cît mai des.

O grijă deosebită se dă apoi păstrării seminţei de floarea soarelui. Buna păstrare a seminţelor depinde foarte mult de conţinutul de umiditate al acestora, deoarece în mod obişnuit cauza principală a micşorării facultăţii germinative şi a mucegăirii din timpul păstrării se datoresc conţinutului ridicat de apă.

Pentru a se păstra bine seminţele trebuie să aibă la înmagazinare un conţinut de apă de cel mult 11 la sută. Seminţele cu umiditate ridicată (de la 13 la sută în sus) pe lîngă că se păstrează greu, adeseori mucegăiesc, uleiul se alterează şi uneori îngreunează foarte mult procesul tehnologic de extragere a uleiului. De aceea, se cere ca înainte de înmagazinare sămînţa să fie bine uscată şi curăţată de resturile de capitule care conţin mai multă apă decît seminţele.

Sămînţa se curăţă şi se depozitează în magazii bine aerisite şi uscate într-un strat de 50—60 cm grosime şi nu mai mult, chiar dacă are un conţinut scăzut de apă. Se va evita depozitarea seminţei de floarea-soarelui în podul grajdurilor de vite deoarece se alterează uşor.

Pentru ca sămînţa să se usuce bine şi să fie ferită de mucegăire, după depozitare se lopătează de cîteva ori pe zi pînă ce ajunge sub 10—11 la sută umiditate, după care se poate aşeza într-un strat mai gros de 1—1,5 m. Cu cît sămînţa are un conţinut de apă mai mare, cu atît grosimea stratului se micşorează.

Aplicînd cu atenţie lucrările arătate, unităţile agricole de stat şi cooperatiste, precum şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale vor putea obţine producţii mari de floarea-soarelui.

La G. A. C. „Nicolae Cristea" din Viziru

PRODUCȚII MARI prin aplicarea metodelor agrotehnice

Nu se poate spune că în 1959 condițiile climaterice de prin părțile Viziului, regiunea Galați, au fost întrutotul prielnice pentru agricultură. Puținele ploi ce au căzut (215 mm) au stînjenit în mare măsură obținerea de producții mari la ha. Cu cîțiva ani în urmă, în asemenea cazuri țăranii muncitori cu gospodărie individuală de aici obțineau doar cu puțin mai mult decît cantitatea de sămînță ce o băgau în pămînt.

Cu toată seceta însă, membrii gospodăriei colective „Nicolae Cristea" din Viziru au realizat în anul trecut producții medii ce au întrecut cu mult pe cele mai bune recolte obținute în trecut prin părțile locului, în anii cei mai favorabili.

La grîu, de pildă, ei au scos cîte .584 kg la ha, de pe 520 ha, la orz de toamnă 1.944 kg la ha, la porumb 2.538 kg boabe la ha, de pe o suprafață de 53 ha, iar la floarea-soarelui 1.436 kg la ha, de pe 210 ha.

Asemenea producții sînt rodul aplicării unor metode agrotehnice înaintate, metode care de altfel sînt astăzi cunoscute de către mai toți membrii gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

Iată cum au muncit membrii acestei gospodării. Aici se acordă o mare atenție pregătirii terenului înainte de însămînțări, semănării la timpul potrivit, folosirii de semințe de soi selectate și tratate, precum și efectuării lucrărilor de întreținere la timp și de cîte ori a fost nevoie.

Să ne oprim mai pe larg asupra lucrărilor executate de colectiviști la cultura porumbului și a florii-soarelui. In primul rînd s-a făcut, imediat după recoltatul grîului, arătură de vară la 25 cm, după care s-a efectuat grăpatul. Apoi toamna tîrziu s-a arat din nou, de astă dată la o adîncime mai mare: 27—29 cm. Arătura a fost lăsată în brazdă crudă, pentru ca pămîntul să înmagazineze mai bine apa provenită din ploi și din topirea zăpezii.

Pentru a nu pierde și puțina apă din sol (trebuie arătat că toamna și iarna anului 1958 n-au fost de loc bogate în precipitații) colectiviștii au dat cu sapa rotativă peste tot ogorul, de îndată ce pămîntul s-a zvîntat și tractoarele au putut intra pe teren. După această lucrare, terenul a rămas așa pînă cu 8—10 zile înainte de însămînțare cînd, pentru a se forma un pat bun germinativ, a fost discuit la 8—10 cm adîncime. A urmat apoi semănatul, lucrare ce s-a executat între 15—20 martie la floarea-soarelui și 10 și 25 aprilie la porumb cu mașinile S.M.T.-ului. Distanța între rînduri a fost de 80 cm la ambele culturi.

Sămînța folosită a fost: dublu hibridă, din soiul K.S.-5, generația întîia și Pioneer, generația a doua la porumb și Vniimk, la floarea-soarelui.

După semănat, terenul a fost grăpat imediat.

Pregătirea bună a terenului și menținerea umezelii în sol au făcut ca plantele să răsară uniform și să se dezvolte bine, în primele 2-3 săptămîni de la răsărire.

Prășitul culturilor s-a început la două săptămîni după însămînțare. Pe unele parcele însămînțate cu porumb terenul s-a îmburuienit mai tare; pentru a distruge buruienile, colectiviștii au dat cu sapa rotativă. Prima prașilă s-a făcut mecanic, urmată manual pe rînd. Totodată s-a executat și răritul, lăsîndu-se, atît la porumb cît și la floarea-soarelui, cîte o plantă la 30—35 de cm. In felul acesta s-a asigurat o densitate de peste 36.000 de plante la ha, ceea ce a contribuit mult la obținerea unei producții mai mari la ha.

Seceta ce a urmat a stingherit mult creșterea plantelor și dacă membrii gospodăriei n-ar fi intervenit la timp, recolta s-ar fi putut compromite. Din experiența anilor trecuți colectiviștii știau că efectele distructive ale secetei pot fi în bună parte înlăturate prin prașile repetate și date atunci cînd plantele o cer. Așa că, deși culturile erau curate de buruieni, ei au mai executat încă două prașile mecanice. Pe rînd, prășitul s-a făcut manual și la interval de 5—6 zile după prașilele mecanice; terenul a fost ținut astfel mereu afînat. Asta a făcut ca apa din pămînt să nu se evapore, ajutînd astfel plantele să se dezvolte bine.

Se știe că polenizarea suplimentară e o metodă care aduce sporuri de producție la ha. In acest scop, colectiviștii au dus în apropierea culturilor de floarea-soarelui cele 45 de familii de albine care au contribuit la polenizarea acestei culturi.

Toate acestea au contribuit la obținerea de producții mari: în medie 2.538 kg porumb boabe la ha (pe unele parcele, s-au recoltat cîte 3.500 kg porumb boabe la ha și 1.436 kg floarea-soarelui la ha) și la această cultură s-au recoltat de pe 18 ha cîte 2.500 kg la hectar.

Obținerea acestor producții în condiții de secetă a întărit și mai mult convingerea colectiviștilor că sporirea producției stă în puterile lor.

— Dacă pe lîngă lucrările executate am mai fi aplicat și cantități suficiente de îngrășăminte naturale sau chimice cu siguranță că producțiile medii ar fi fost și mai mari, mi-a spus tov. ing. Ștefan Horvath, inginerul gospodăriei. Dezvoltarea creșterii animalelor ne va permite ca în viitorul apropiat să fertilizăm, în fiecare an, o bună parte din terenurile noastre și astfel să obținem producții și mai bune, a continuat inginerul.

V. CAZACU

Azi la Starchiojd

Construit în anii puterii populare prin contribuție voluntară și muncă patriotică, căminul cultural din Starchiojd, raionul Teleajen, constituie o adevărată mîndrie pentru sătenii de aici, care altădată trăiau retrași o viață mizeră și umilă, la care erau supuși de foștii moșieri Macovei, Leonte și Marinescu.

Acum, seară de seară, pornesc spre cămin la repetiție zeci de tineri, membri ai formațiilor artistice, care pregătesc un nou program. Spre cămin se îndreaptă în serile de iarnă, tineri și vîrstnici spre a răsfoi ziarele, a citi o carte sau a juca o partidă de șah.

La anumite ore din zi, învățătorul Constantin Roman, responsabilul bibliotecii, stă la dispoziția celor mici spre a le recomanda cărți sau a face cu ei lectura vreunei povestiri din autorii romîni sau sovietici.

Dar formele muncii culturale sînt mult mai variate la Starchiojd. Colectivul de muncă al căminului cultural organizează dări de seamă, convorbiri, conferințe pe tema „Transformarea socialistă a agriculturii". Astăzi în comuna Starchiojd există o gospodărie agricolă colectivă, care cuprinde 398 de familii și trei întovărășiri, pentru ai căror membri s-au organizat două cercuri agrozootehnice în care colectiviștii și întovărășiții își însușesc noi cunoștințe despre lucrarea pămîntului și creșterea vitelor.

Bezna în care erau ținuți altădată locuitorii din Starchiojd s-a risipit încetul cu încetul, și astăzi ei își clădesc o viață nouă, luminoasă.

VASILE C, ENESCU
corespondent

Din experiența regiunii Constanța

Cultura intercalată a porumbului

Incepînd din anul 1958, din inițiativa comitetului regional de partid Constanța, stațiunea experimentală I.C.A.R. Valul Traian, a început să experimenteze cultura intercalată a porumbului în condițiile de climă și sol din Dobrogea. S-a urmărit cultura intercalată a porumbului cu fasole Ceali și dovlecei. Pentru ca dovleceii să nu încurce lucrările de întreținere a porumbului, s-au folosit dovlecei fără vrej, numiți astfel, deoarece cresc sub formă de tufă și au un vrej foarte scurt.

Pentru cultura porumbului a fost folosit hibridul între soiuri Dobrogean × I.C.A.R.—54. S-a lăsat cîte un fir de porumb la cuib, la distanța de 80/50 cm. Pe fiecare rînd de porumb, au fost semănate, din 3 în 3 cuiburi, mai multe boabe de fasole. După răsărirea fasolei au fost lăsate în fiecare cuib numai 4 fire. Dovleceii s-au semănat ca și fasolea, la al 3-lea cuib, însă nu pe fiecare rînd de porumb, ci din 3 în 3 rînduri. După răsărire, au fost lăsate cîte 2 fire de dovlecei la cuib. In felul acesta au fost realizate la hectar 25.000 plante de porumb 8.333 cuiburi de fasole, sau 4.444 cuiburi de dovlecei.

Rezultatele medii obținute în anii 1958—1959 sînt următoarele:

VARIANTA	PORUMB BOABE KG./HA.	DIFERENȚA	PRODUCȚIA SECUNDARĂ KG/HA
PORUMB BOABE	3.043	MARTOR	-
PORUMB BOABE + FASOLE la al treilea cuib	3.118	+75	225
PORUMB BOABE + DOVLECEI	2.942	-101	6.031

Din tabel se observă că, în medie pe 2 ani, varianta porumb+fasole la al 3-lea cuib a dat față de martor un plus de 75 kg./ha. porumb și 225 kg./ha. fasole. La varianta cu dovlecei s-a înregistrat un minus de 101 kg. porumb boabe la ha. și un plus de 6.031 kg./ha. dovlecei. Minusul de producție de 101 kg./ha. porumb boabe nu poate fi considerat real — deoarece el este cuprins în limitele erorii admisibile, pe lîngă aceasta a fost compensat cu o producție mare de dovlecei.

Dovleceii pot fi folosiți cu mult succes în alimentația porcilor, a păsărilor (tocați) și a taurinelor. Ei pot fi recoltați începînd de la 15 iulie, treptat, pînă la sfîrșitul lunii august, deci tocmai atunci cînd de obicei se simte o lipsă de furaje verzi.

In 1959, la stațiunea experimentală I.C.A.R. Valul Traian au fost experimentate încă două variante și anume una cu fasole la al doilea cuib și una cu dovlecei semănați după răsărirea porumbului, la prima prașilă. La prima variantă s-a obținut cu 122 kg./ha. mai multă fasole decît acolo unde fasolea a fost pusă la al 3-lea cuib; în schimb a scăzut mult producția de porumb. De asemenea, dovleceii semănați la prima prașilă a porumbului au produs numai 722 kg./ha. Toate aceste variante le considerăm deci ca nerentabile.

In anul trecut mai multe gospodării colective din regiunea Constanța au aplicat pe suprafețe mari cultura intercalată a porumbului, folosind cele două variante care s-au dovedit a fi corespunzătoare. Rezultate îmbucurătoare au obținut gospodăriile colective din Cumpăna, Topalu, Horia, Casimcea și altele. Astfel, gospodăria colectivă din Cumpăna la o producție de 3632 kg. porumb la ha. obținută în cultură intercalată — a obținut 206 kg. fasole la ha., iar la varianta cu dovlecei, 3.520 kg./ha. La gospodăriile agricole colective Horia și Topalu, așezate într-o zonă foarte secetoasă, lipsită de perdele de protecție și cu sol nisipos, s-au obținut 400 kg. și respectiv 500 kg./ha. fasole în cultură intercalată, în timp ce în cultura pură s-au recoltat, la ambele gospodării, numai 300 kg./ha. Aceasta se explică prin faptul că cele mai mari călduri și umiditatea relativă a aerului cea mai scăzută coincid cu înflorirea fasolei, ceea ce duce la o slabă legare a florilor. In lanurile de porumb, umiditatea aerului este mai ridicată, iar acțiunea vînturilor uscate nu se resimte atît de puternic fapt care determină o mai bună polenizare și fecundare a florilor de fasole.

La gospodăria colectivă din Casimcea, raionul Hîrșova, a fost făcută în anul trecut o experiență interesantă în ceea ce privește cultivarea intercalată a fasolei și dovleceilor printre porumb. Cele mai bune rezultate au fost obținute la cultura fasolei și anume la varianta cu fasole semănată la al 3-lea cuib. Experiența gospodăriei colective din Casimcea arată că pentru a se ușura recoltatul fasolei e bine să nu se semene întreaga solă cu această plantă ci numai o porțiune de 50—60 m. începînd de la margini.

Experiența cercetătorilor de la I.C.A.R. Valul Traian cît și a unităților agricole socialiste dovedește că în regiunea Constanța există posibilități să se extindă anul acesta pe suprafețe întinse practicarea culturilor intercalate de fasole și dovlecei printre porumb. In felul acesta gospodăriile agricole de stat și colective din regiune vor putea folosi mai bine și mai complet terenul pe care-l posedă, vor putea obține de pe aceeași suprafață recolte cît mai sporite.

Ing. IANCU ȚUCRA
I.C.A.R.. Valul Traian
și
Ing. ION FURTUNA
G.A.C. Casimcea,
regiunea Constanța

TURMA DE OI A COLECTIVEI

Gospodăria colectivă din Ștefan Vodă, raionul Călărași, are un sector zootehnic în plină dezvoltare. Turma de oi a gospodăriei, bunăoară, numără în prezent peste 1.500 de oi. In fotografie: o parte din oile gospodăriei, la adăpat.

DEZVOLTĂ SECTORUL ZOOTEHNIC

(Urmare din pag. 1-a)

lelor a făcut ca de la vacile ce se aflau la prima fătare să se obțină în medie peste 1.200 l lapte, iar de la vacile Marcela, Bela și altele, care sînt la a treia fătare, să se obțină peste 2.600 litri lapte.

Producții de seamă s-au obținut și de la turma de oi. Colectiviștii au realizat în medie cîte 52 litri lapte și 2,642 kg lînă de la fiecare oaie; în sectorul porcin s-a obținut în medie pe cap de scroafă, de la două fătări, 12 purcei.

De pe produsele de origină animală contractate cu statul ca: lapte, ouă, porci îngrășați, lînă etc. gospodăria a încasat în anul trecut suma de 171.207 lei.

Dar colectiviștii din Bucu nu s-au oprit aici; în planul de producție al gospodăriei pe anul 1960 ei au prevăzut să mărească și mai mult sectorul zootehnic. Potrivit planului, la sfîrșitul acestui an, gospodăria urmează să aibă 155 capete taurine, din care 81 vaci cu lapte și 17 juninci, 90 scroafe de prăsilă, 1.150 oi, 2.000 păsări și altele. Parte din hotărîrile colectiviștilor au și fost puse în aplicare. Din fonduri proprii, gospodăria a și cumpărat 40 de vaci de lapte și în curînd va primi 4.000 pui de la incubatoarele mari din regiune.

Nici problema adăpostirii, îngrijirii și hrănirii animalelor nu a fost trecută cu vederea. Folosind resursele locale și prestînd muncă voluntară, colectiviștii vor mai construi un grajd pentru 50 capete vite mari, (lemnul pentru acesta fiind de-acum procurat, iar cărămida se confecționează în gospodărie), o maternitate cu 24 boxe pentru scroafe, două cotețe de păsări și un saivan pentru 500 capete oi (și pentru saivan lemnul a fost procurat).

Dacă în anul trecut, colectiviștii au cultivat porumb pentru siloz pe 30 ha, anul acesta ei vor cultiva această plantă pe o suprafață de 80 ha; va fi însilozată de asemenea întreaga cantitate de porumb ce va rezulta de pe cele 50 ha însămînțate în cultură dublă. Pentru asigurarea bazei furajere, colectiviștii au însămînțat în toamnă 56 de ha cu orz și vor însămînța în primăvară 44 ha cu orz, 50 ha cu ovăz, 11 ha cu borceag, 45 ha cu iarbă de Sudan, 7 ha cu sfeclă furajeră, 20 ha cu mazăre. In plus, gospodăria dispune și de 60 ha cu lucernă veche și nouă și va primi de la fabrica de zahăr circa 7 vagoane de borhot.

Asigurînd furaje variate și în cantități suficiente, colectiviștii și-au propus să obțină în medie 1.700 litri lapte de la fiecare vacă, iar de la unele care sînt la a treia și a patra fătare să obțină pînă la 3.000 l lapte. De la fiecare oaie mulgătoare ei și-au propus să obțină cîte 50 l lapte și cîte 3,02 kg lînă, iar de la scroafe cîte 12 purcei din două fătări.

In felul acesta, gospodăria colectivă din Bucu va realiza din sectorul zootehnic suma de 250.000 lei, așa cum e prevăzut în planul de producție.

I. ȚARANU

COLȚUL LEGUMICULTORULUI

Ingrijirea răsadurilor în scopul obținerii de legume timpurii în cîmp

Producerea unui răsad de calitate este una din măsurile principale cerute de obținerea unor producții mari și timpurii de legume. Prin justa reglare a condițiilor de temperatură, umiditate, lumină, aerație și nutriție din răsadniță, putem să dirijăm dezvoltarea plantelor și să obținem un răsad viguros, scurt și gros care, plantat în cîmp, ne va da cu siguranță o recoltă bogată și timpurie.

• La roșiile timpurii, temperatura se menține la 18-22 grade C în zilele cu soare și la 15-18 grade C în cele noroase, iar noaptea la 10-13 grade C. La ardei și vinete, temperaturile vor fi mai ridicate, iar la varză, mai coborîte cu 2-3 grade C față de cele indicate la roșii.

Umiditatea trebuie să fie cît mai redusă atît în solul din răsadniță cît și în aer. De aceea, vom uda plantele cît mai rar. Pe timp ploios, se pun ramele cu lufturi, pentru a feri răsadul de excesul de umiditate.

Aerisirea răsadnițelor se face pe orice timp. Cînd temperatura de afară depășește limitele maxime indicate mai sus, ramele de pe răsadnițe se scot complet.

Plantele au nevoie de multă lumină. De aceea, rogojinile se scot dimineața devreme și se pun seara tîrziu.

O măsură prin care putem să ferim răsadul de alungire este coborîrea temperaturii și reducerea udatului la minimum posibil.

Imbunătățirea nutriției răsadurilor se poate face prin aplicarea îngrășămintelor suplimentare astfel: într-o stropitoare de 10 l. apă, dizolvăm 10-20 gr. azotat de amoniu și 20-50 gr. superfosfat. Cu soluția respectivă, udăm răsadurile de pe suprafața a două rame de răsadniță. La prima îngrășare folosim dozele minime indicate, iar la următoarele, dozele maxime. După fiecare îngrășare, spălăm frunzele cu apă curată, dată cu stropitoarea cu sită. Apoi, aerisim puternic răsadnițele.

Rezistența răsadului față de condițiile mai aspre de climă după plantarea în cîmp, trebuie sporită prin călire. Se va proceda în felul următor: cu 1-2 săptămîni înainte de plantare, scoatem — în timpul zilei — complet ramele de pe răsadnițe; apoi, treptat, începem să obișnuim plantele cu condițiile din timpul nopții. Intîi ridicăm ramele pe lufturi din ce în ce mai mari, apoi, scoatem ramele și acoperim răsadurile numai cu rogojini, mai tîrziu, în nopțile fără brume, ținem răsadnițele complet descoperite.

Răsadul trebuie apărat de boli și dăunători. La roșii, în cazul cînd condițiile sînt favorabile atacului bolilor, trebuie să stropim preventiv plantele cu zeamă bordeleză, 0,5 la sută. La varză, facem prăfuiri cu D.D.T sau nitroxan. Inainte de plantare, răsadurile de roșii se vor stropi cu zeamă bordeleză în concentrație de 1 la sută.

Pentru a păstra pămîntul pe rădăcinile răsadului — în cazul cînd nu este cultivat în ghivece nutritive — executăm tăierea repetată a rădăcinilor, formînd blocuri de pămînt cu care scoatem plantele în cîmp.

Inainte de plantare, răsadurile se udă puternic. Răsadul călit, cu rădăcina bine păstrată, dă rezultate foarte bune în cazul unor plantări timpurii. Bunăoară, la G.A.S. „30 Decembrie" (raionul Vidra, regiunea București), varza timpurie din soiul Dittmark, plantată la 20 martie, cu răsad repicat, călit și cu pămînt pe rădăcini, a rezistat la un ger de —10 grade C și a dat o producție de 43.000 kg la ha., între 20 mai și 10 iunie. La G.A.S. Popești Leordeni, regiunea București, răsadul de roșii nr. 10 X Bizon, pregătit potrivit agrotehnicii indicate mai sus, a fost plantat în cîmp la 15 aprilie și a rezistat cu succes la brumele de la sfîrșitul lunii. De la această cultură a fost obținută o producție timpurie de 24.000 kg. la ha., din care 2.000 kg. la ha. pînă la 1 iulie, alte 7.000 kg. la ha. pînă la 15 iulie și restul pînă la 1 august.

Folosind răsaduri de calitate, plantîndu-le la timp și aplicînd o agrotehnică corespunzătoare, vom putea obține producții de legume mari, timpurii și de calitate.

ING. D. LOBL
candidat în științe agricole

La ce duce lipsa de prevedere

Era o zi mohorîtă de toamnă. Nori sumurii pluteau deasupra satului, iar vîntul despuia copacii de povara frunzelor.

La o răscruce de drumuri, doi oameni cu două căruțe vîrfuite cu varză au oprit caii și discutau.

— Eu am s-o apuc spre Mizil și Baba Ana. Poate acolo găsesc cumpărători, vorbi cu of unul.

— Se cunoaște că nu te pricepi la ... Ce să cauți la Baba Ana? Tu ai citit prin ziare că colectiviștii de-acolo au atîta varză ca să sature aproape un raion, adăugă celălalt.

— Dar tu crezi că faci ceva la Slobozia, mai ales acum cînd toată lumea este la cîmp? Mai bine așteptăm pînă duminică.

— Și cine-ți mai dă caii și căruța?

— Sînt curios încotro o vor apuca ceilalți? Căci azi au ridicat varza mulți colectiviști. Mare pacoste și cu varza asta. Vorba ceea, unde nu-i cap vai de picioare.

— Adică vorba ar veni cam așa. Cînd n-are Cărăbăneanu cap e vai de picioarele noastre și ale bieților cai.

— Ba e vai și de cele 30 ha de coceni de la Ciochina și de cele trei hectare și jumătate cu porumb care n-au fost culese.

— Cum era să-i culegi măi omule cînd toți colectiviștii noștri au plecat să-și vîndă varza? Ce era să facă? Puteau să lase să se strice frumusețea de varză? Nu vezi ce mari au crescut căpățînile?

— ... bine era dacă tovarășii din consiliul de conducere al gospodăriei noastre, în frunte cu Cărăbăneanu încheiau contract cu Aprozarul sau cu cooperativa. Acum nu ne mai băteam noi capul cum și unde să vindem varza, în vreme ce porumbul stă pe cîmp necules și sfecla furajeră nescoasă și neinsilozată.

Și spunînd acestea, cei doi colectiviști dădură bice cailor, îndreptîndu-se spre comunele și satele vecine pentru a-și desface marfa.

Către seară, în satul Andrășești se înapoiau vreo zece căruțe. Vreo patru pline pînă sus cu varză, două goale, iar restul pline numai pînă la jumătate.

— Asta e isprava președintelui, făcu un cărăuș, văzîndu-și căruța plină; nu vînduse decît cîteva căpățîni de varză.

— N-am ștofă de negustor... măi tovarășe. Cînd mă întreba cîte unul dacă vînd... eu parcă de rușine spuneam c-o duc la cooperativă.

— Nici mie nu-mi place tărășenia asta, dar n-am încotro. Ce să fac cu atîta varză.

Așa s-a întîmplat astă toamnă cu colectiviștii din Andrășești. Au fost nevoiți să umble zile întregi prin comunele raionului Slobozia să vîndă varza pe care au primit-o de la gospodărie pentru zilele-muncă. Consiliul de conducere al gospodăriei în loc să facă din timp contracte cu statul și să asigure valorificarea produselor din grădina de legume a stat și a așteptat. Ce anume? Nici el nu știe.

Toamna însă, cînd s-a cules varza, tovarășii din consiliu au început să dea din colț în colț. Dar fostul președinte Neculai Cărăbăneanu a găsit o soluție.

— Impărțim varza la zilele-muncă și scăpăm de ea. Treaba lor ce vor face colectiviștii cu ea. S-o vîndă, s-o pună toată la murat, dar noi nu o putem ține aici.

De la această hotărîre eroică a președintelui, încurcăturile s-au ținut lanț. Zilnic oamenii veneau și cereau să le aprobe pentru cîteva zile căruțe și cai ca să-și poată vinde varza. Și în timp ce oamenii băteau satele, în căutare de cumpărători, au început ploile și a căzut zăpada, și pe cîmp au rămas neadunați cocenii de porumb de pe 30 de ha, precum și porumbul de pe 3,50 ha. In plus o cantitate însemnată de sfeclă furajeră s-a stricat, neavînd cine s-o însilozeze.

Nu-i vorbă că pentru hrana animalelor, consiliul de conducere al gospodăriei s-a descurcat ușor: s-a dus repede și a luat cu împrumut coceni de la gospodăria de stat.

Pățania de anul trecut trebuie să dea serios de gîndit noului consiliu de conducere al gospodăriei colective din Andrășești. Aceasta cu atît mai mult, cu cît nici pînă în prezent nu s-a încheiat contract cu statul pentru legumele și zarzavaturile pe care gospodăria le va produce în acest an.

ION GHEORGHIU

Consumuri specifice cît mai reduse

Pînă mai anii trecuți, mecanizatorii de la S.M.T. Slobozia, regiunea București, se străduiau să realizeze hantrajul planificat pe campanii și anual. Ce-i drept, ei reușeau să-și îndeplinească aproape cu regularitate planul de producție. Cu ce cheltuieli însă? Despre acest lucru nu-și prea băteau capul cei de aici. Ca urmare, se cheltuiau mulți bani peste prevederi, prețul de cost al hantrului era destul de umflat. Cu totul altfel s-au petrecut lucrurile în anul trecut. Punînd în aplicare directivele Ordinului M.A. nr. 345, cît și alte măsuri tehnico-organizatorice, stațiunea a înregistrat la 31 decembrie 1959 un salt deosebit în activitatea sa. Bilanțul prezintă: planul anual de producție de 44.022 hantri depășit cu peste 8.500 de hantri, prețul de cost redus de la 115,21 lei la 104,31 lei, economii globale — peste o jumătate de milion de lei.

„Nimic de zis — spunea directorul stațiunii, tov. Gheorghe Goran, în cadrul unei ședințe de analiză a muncii în fața mecanizatorilor — anul trecut noi am obținut rezultate care nu-s de lepădat. Totuși în acest an vom trebui să obținem indici și mai înalți în activitatea noastră de producție. După cum știți, planul anual este de 62.180 de hantri. Cu fiecare tractor convențional va trebui să realizăm cîte 505 hantri, cu un preț de cost de 76,52 lei hantrul, cu un consum mediu la carburantul principal de 12,6 kg. pe hantru și un consum de ulei de 6 la sută din carburantul principal. Stă în puterea noastră a tuturor să realizăm și chiar să depășim acești indici. Nu uitați că vom primi în acest an prin dotare încă 40 de noi tractoare UTOS-26, 40 de pluguri, 50 de semănători pentru păioase și porumb, 25 combine C-1 și 2 pentru siloz și alt utilaj. Rămîne numai să folosim cu chibzuință toate rezervele interne de care dispunem, să realizăm consumuri specifice cît mai scăzute și atunci lucrurile vor merge cum se poate mai bine".

Vorbele directorului i-au mobilizat pe mecanizatori, fiecare gîndindu-se cum va putea să contribuie într-o măsură cît mai mare la realizarea și depășirea sarcinilor de plan pentru anul în curs. Și ca întotdeauna, mecanizatorii au propus o serie de măsuri, totalitatea cărora a dat planul de măsuri tehnico-organizatorice ce trebuie daor pus în aplicare.

Țelul principal urmărit de planul de măsuri tehnico-organizatorice este realizarea de consumuri specifice cît mai reduse, chezășie a obținerii unor indici înalți în exploatarea utilajului. In acest scop s-a hotărît printre altele, ca brigăzile să fie repartizate în aceleași comune în care au lucrat și în anii trecuți. Ceva mai mult, la gospodăria colectivă din comuna Gh. Lazăr, brigada IV-a de sub conducerea candidatului de partid Dobre Nicolae, va lucra, cu cele 14 tractoare, sub directa îndrumare a consiliului gospodăriei colective, care va asigura de lucru în permanență mecanizatorilor. La rîndul său, brigada va răspunde, prin lucrările mecanizate ce le va face, de producția planificată în gospodăria colectivă.

Pe de altă parte, stațiunea va alcătui numeroase cupluri de mai multe mașini, schimbul II se va organiza la un număr de 40 de tractoare.

Dar, pentru obținerea unor consumuri specifice cît mai reduse atît în ce privește piesele de schimb cît și carburanții conducerea stațiunii sub directa îndrumare a organizației de bază P.M.R., a studiat și hotărît să facă din brigăzile de tractoare unități rentabile din punct de vedere financiar. In acest sens, s-a ajuns la concluzia că brigăzile să fie finanțate, sau mai bine-zis să li se pună la dispoziție de către S.M.T. sumele necesare a fi cheltuite pentru realizarea planului de producție. Fiecărei brigăzi i s-a alocat o sumă de bani în raport cu volumul de hantri ce trebuie să execute tractoarele din brigadă. Sumele alocate se folosesc la întreținerea tractoarelor și reparațiilor ce trebuie făcute tractoarelor, potrivit planului grafic stabilit. Cînd tractoarele și-au îndeplinit volumul de hantri prevăzut, brigada primește prin grija serviciului tehnic și a contabilității sumele necesare reparării tractorului, adică piesele de schimb necesare. De pildă, tractorul UTOS-26 cu ștanța nr. 96, are planificat în acest an să realizeze 943 hantri. Pentru aceasta i s-a alocat 10.195 lei, sumă în care intră executarea a 3 îngrijiri nr. 3, două nr. 4 și o reparație generală. Dacă printr-o bună îngrijire, tractorului respectiv nu i se face reparația generală lucru ce s-a dovedit pe deplin posibil, brigada economisește astfel 6.580 lei.

In ce privește carburanții, fiecare tractorist a primit niște bancuri speciale de motorină (de 30,50 și 80 kg.), benzină (de 3 și 5 kg.) și ulei (de 2 kg.) cu care își face aprovizionarea de la brigadă. Acum, cînd combustibilul este drămuit, fiecare tractorist luptă să evite risipa, să facă cît mai multe economii.

Toate aceste măsuri luate vor avea darul să contribuie la economisirea de mari sume de bani la capitolele reparații și carburanți, la scăderea consumurilor specifice, deci, la reducerea prețului de cost.

In baza măsurilor luate, mecanizatorii de aici s-au angajat să realizeze în acest an 9.000 de hantri peste plan prețul de cost să fie redus pînă la 66,18 lei pe hantru, să economisească aproape 800.000 lei. Ei au și trecut la transpunerea în fapte a angajamentelor luate. Profitînd de timpul prielnic, ei au realizat, pînă de curînd, la arături, desțeleniri, discuit, transporturi și semănat aproape 700 de hantri. Sînt primii hantri din miile ce vor urma.

L. ION

Cifre și FAPTE

• Gospodăria colectivă din Archita, regiunea Stalin, va vinde în acest an statului peste 60 tone cu grîu, 30 tone cu porumb, 110 tone cu cartofi și alte produse, iar gospodăria colectivă din Daia, regiunea Stalin, 30 tone grîu, 25 tone cu porumb și 80 tone cu cartofi.

• Cele 7 întovărășiri agricole din comuna Cojocna, raionul Cluj, și-au creat un fond de bază în sumă de 238.000 lei. Din aceste fonduri întovărășiții au hotărît să-și construiască cîte o magazie pentru păstratul cerealelor, și să planteze 1.300 de pomi fructiferi.

• Membrii întovărășirii agricole din Ineu, raionul Ineu, au hotărît ca în anul 1960 să rețină pentru mărirea fondului de bază al întovărășirii 150 tone grîu și 36.500 kg porumb boabe. De asemenea, pentru a spori veniturile bănești, ei au planificat ca în acest an să mai cumpere încă 380 oi, ceea ce înseamnă că întovărășirea va avea la sfîrșitul anului 500 de oi.

• In această primăvară membrii gospodăriei colective „Filimon Sîrbu" din raionul Bujor, au hotărît să însămînțeze cu porumb pentru siloz 108 ha. Totodată pentru a asigura un conveier verde din belșug ei mai cultivă 42 ha cu secară și borceag care după ce vor fi pășunate se vor însămînța tot cu porumb pentru siloz. In felul acesta colectiviștii vor însiloza cel puțin 4.500 tone numai de porumb siloz asigurînd astfel cel puțin 10 tone de siloz pentru fiecare vacă furajată.

După o zi de lucru

Ne aflăm în locuința mecanicului agricol Iorga Aurel de la gospodăria de stat Fetești, regiunea Constanța. Seara, după ziua de muncă, soția sa Alexandrina ascultă la radio, iar copiii s-au strîns în jurul „tăticului" care le citește un basm dintr-o carte cumpărată de curînd.

Foto: C. DUMITRU

U.R.S.S. va lupta cu hotărîre pentru asigurarea păcii

Conducerea organizaţiilor de femei din Japonia a adresat o scrisoare lui N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S S. In această scrisoare, şeful guvernului sovietic era rugat să contribuie la înfăptuirea dezarmării generale şi să acorde sprijin pentru lichidarea tratatului japono-american cu privire la asigurarea securităţii, acord care constituie o primejdie pentru pacea întregii lumi.

In ziua de 7 martie, N. S. Hruşciov a răspuns la scrisoarea trimisă de către conducerea organizaţiilor de femei din Japonia. In acest răspuns, premierul sovietic arată că Uniunea Sovietică este iniţiatoarea unei dezarmări generale şi totale şi se pronunţă în mod neclintit pentru interzicerea armei nucleare şi, în primul rînd, a experienţelor cu această armă.

In răspunsul său, N. S. Hruşciov a subliniat totodată că mai există forţe care caută să împiedice realizarea unui acord cu privire la dezarmare. Aceste forţe merg pe vechiul drum al politicii de pe poziţii de forţă şi, din nefericire, guvernul japonez care a încheiat un nou tratat militar cu S.U.A. a pornit şi el pe această cale, fapt ce constituie o primejdie pentru pace.

După ce a subliniat că participarea la alianţe militare şi instalarea de baze militare străine pe teritoriul Japoniei aduc grave primejdii independenţei acestei ţări, şeful guvernului sovietic a arătat că U.R.S.S. s-a pronunţat şi se va pronunţa întotdeauna, în mod neabătut, pentru lichidarea blocurilor militare şi a bazelor militare de pe teritoriile străine. El a arătat, de asemenea, că Uniunea Sovietică va lupta pentru dezvoltarea prieteniei şi colaborării între state, pe baza principiilor coexistenţei paşnice.

Schimbul de scrisori dintre conducerea organizaţiilor de femei din Japonia şi N. S. Hruşciov constituie o nouă mărturie a încrederii pe care o au în Uniunea Sovietică un număr din ce în ce mai mare de oameni de diferite categorii sociale, din toate ţările lumii.

POPORUL FRANCEZ SE PREGĂTEŞTE SĂ PRIMEASCĂ VIZITA LUI N. S. HRUŞCIOV

La 15 martie, N. S. Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., va sosi în Franţa, unde va face o vizită oficială de două săptămîni. In întîmpinarea acestui însemnat eveniment în viaţa sa, poporul francez se pregăteşte să-l întîmpine prieteneşte pe şeful guvernului sovietic.

Numeroase ziare franceze au publicat programul vizitei lui Hruşciov in Franţa şi continuă să publice numeroase reportaje şi articole, în care e subliniată importanţa acestei vizite. Sînt publicate, de asemenea, date în legătură cu personalitatea înaltului oaspete şi cu lupta lui pentru cauza păcii. Ziarele se ocupă, de asemenea, de legăturile de prietenie dintre Franţa şi U.R.S.S.

Ziarul „Liberation", unul dintre ziarele de mare tiraj din Franţa, scrie într-un articol semnat de redactorul şef: „Este sigur că astăzi problemele coexistenţei paşnice au luat locul celor ale războiului rece. Infăţişarea legăturilor dintre Uniunea Sovietică şi Franţa şi pe cît posibil stabilirea unor noi legături, intensificarea schimburilor artistice, culturale şi turistice dintre cele două ţări, eliminarea dezacordurilor pe calea întrevederilor directe şi a contactelor personale — toate aceste obiective caracterizează călătoria în Franţa a preşedintelui Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice. Sîntem convinşi că populaţia regiunilor şi oraşelor pe care le va vizita N. S. Hruşciov îl va primi pe oaspetele sovietic cu spontaneitatea, prietenia, curtoazia — caracteristice francezilor. Bun venit în Franţa, domnule Hruşciov!"

Făcînd o largă anchetă în diferite regiuni ale ţării prin care urmează să treacă oaspetele sovietic în timpul vizitei sale în Franţa, ziarul „L'Humanité" a publicat numeroase articole şi reportaje despre oraşele Lille, Lyon, Bordeaux, Dijon, precum şi din suburbiile muncitoreşti ale Parisului.

Acelaşi ziar a publicat şi numeroase declaraţii ale fruntaşilor vieţii publice, despre importanţa acestei istorice vizite. Printre acestea se numără şi Gagnier, primarul unei suburbii a Lyonului. Acesta arată, printre altele, că vizita lui N. S. Hruşciov în Franţa şi întrevederile sale cu de Gaulle va trebui să ducă la un acord total şi durabil între cele două ţări, acord care să contribuie la pacea mondială.

„Guvernul lui Adenauer şi Strauss — principalul duşman al Păcii"

Ministrul de Război al Germaniei Occidentale, Strauss, a luat parte la 7 martie la un prînz oferit de Uniunea ziariştilor străini. Cu acest prilej, Strauss, a declarat că Bundeswehrul are nevoie de spaţiu pentru bazele sale de aprovizionare şi pentru instruire. El a adăugat apoi că Peninsula Iberică, unde vor fi create bazele militare vest-germane constituie o bază de aprovizionare pentru N.A.T.O. El a mai spus că bazele Bundeswehrului vor fi create în străinătate sub steagul N.A.T.O.

Cu circa treizeci de ani în urmă, Hitler fostul şef al lui Strauss, al lui Oberländer şi altor actuali fruntaşi politici şi comandanţi militari din R.F.G. făcea declaraţii asemănătoare în legătură cu spaţiul vital şi cu căile de „rezolvare" a acestei probleme. Unele cercuri conducătoare occidentale, cu imaginaţia încălzită de ideea că totul va fi rezolvat pe socoteala ţărilor din răsărit şi mai cu seamă pe socoteala U.R.S.S., nu numai că l-au aplaudat, dar l-au şi încurajat să meargă pe drumul războiului şi al sălbăticiei. Socoteala de acasă nu s-a potrivit însă cu cea din tîrg. Lucrurile s-au petrecut cu totul în altfel decum se aşteptau conducătorii occidentali. Militarismul german a îndreptat armele chiar împotriva foştilor lui susţinători. Şi dacă n-ar fi fost poporul sovietic care să răpună fiara hitleristă în propriul său bîrlog, nu se ştie ce s-ar fi ales de foştii proteguitori ai lui Hitler.

Uitînd învăţămintele istoriei, unele cercuri conducătoare din occident sprijină astăzi, crearea de baze militare vest-germane în numeroase ţări, ajută la reînvierea militarismului vest-german revanşard.

Ce se urmăreşte prin crearea de baze militare vest-germane şi prin înzestrarea noului Wehrmatcht cu arme nucleare?

Potrivit unei declaraţii recente a Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane, guvernanţii de la Bonn vor să pregătească un război fulger împotriva Republicii Democrate Germane, şi, prin aceasta, un al treilea război mondial. In acest „război fulger", militariştii vest-germani şi odată cu ei şi cercurile sprijinitoare din occident, îşi pun mari nădejdi. Nădejdile lor sînt legate, mai ales, de cîrdăşia Adenauer şi Franco.

Astăzi, în momentul cînd toate popoarele aşteaptă cu înfrigurare conferinţa la nivel înalt în vederea asigurării destinderii în relaţiile internaţionale, guvernul vest-german pregăteşte o alianţă cu regimul fascist al lui Franco, cu scopul de a submina stabilirea unui acord între Est şi Vest. Foştii colaboratori ai lui Hitler care au aprins cel de al doilea pîrjol mondial, încearcă din nou să dea foc lumii. Faptele sînt limpezi. „Ele confirmă că, în momentul de faţă, guvernul lui Adenauer şi Strauss reprezintă principalul duşman al păcii între popoare", subliniază declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al R.D.G. Ele arată totodată, necesitatea de a fi lichidate rămăşiţele celui de al doilea război mondial prin încheierea unui tratat de pace şi prin înlăturarea situaţiei primejdioase din Berlinul occidental.

Acestea sînt cerinţele cele mai arzătoare ale momentului de faţă, cerinţe legitime, pentru înlăturarea primejdiei care pluteşte de-asupra omenirii.

In jurul lor sînt mobilizate din ce în ce mai largi mase de partizani ai păcii, din toate ţările lumii.

Oamenii satului sovietic

Intîlnire într-un raion

In sala încăpătoare a noului cinematograf „Rodina" mai că nu mai rămăsese nici un loc liber. Aproape 300 de colhoznici au venit la deschiderea expoziţiei agricole raionale din oraşul Vesiegonsk, regiunea Kalinin, şi camioanele cu musafiri nu mai conteneau să sosească.

La tribună, o femeie tînără, cu părul bălai şi cu ochii albaştri, aştepta atentă, oarecum stînjenită, întrebările ce aveau să i se pună. Tocmai le vorbise celor de faţă cum a crescut ea 85 de viţei, realizînd un spor zilnic de greutate de 600 de grame la fiecare viţel.

Sala vuia. A început să plouă cu întrebări. Ce de-a întrebări i s-au mai pus îngrijitoarei de viţei Ana Ghibner din colhozul „Amintirea lui Lenin", reprezentantă a raionului învecinat Sandovski, aflat în întrecere cu raionul Vesiegonski! Responsabili de ferme, zootehnişti, îngrijitoare de viţei, mulgătoare, veterinari — care mai de care o năpădeau cu întrebările, neîngăduindu-i să coboare de la tribună. Tînăra colhoznică a răspuns temeinic la toate întrebările şi în cele din urmă a declarat cu sfială că este gata să rămînă aici timp de cîteva zile şi să le arate şi altora cum hrăneşte şi cum îngrijeşte ea viţeii.

Din primele rînduri s-a ridicat un tînăr cu obrajii rumeni şi a păşit înspre tribună

— Nu ştiu, zău, tovarăşi, spuse el, zîmbind cu voioşie, ce-oţi zice dumneavoastră, dar pentru mine conferinţa colhoznicei Ana Ghibner a însemnat o lecţie foarte preţioasă. Eu sînt medic veterinar şi preşedinte de colhoz. Ascultînd-o pe tînăra colhoznică din Sandovo, mi-am dat numaidecît seama că la noi în colhoz nu hrănim viţeii aşa cum trebuie. Cu toate că le dăm hrana recomandată şi la timpul potrivit, se pare că trebuie să facem asta într-alt fel. Şi într-alt fel înseamnă mai bine. Cînd am să mă întorc la noi la Kesma, drept la grajd am să mă duc şi am să le spun îngrijitoarelor noastre de viţei, Valia Semionova şi Zoia Ilamilova, ce-am văzut şi ce-am auzit aici, la expoziţia noastră raională.

Curînd după aceea au început să fie chemaţi pe scenă fruntaşii în producţie, distinşi cu diplome ale expoziţiei agricole raionale. Juriul expoziţiei a premiat 283 de colhoznici. Cînd a fost rostit numele lui Nikolai Buskin, din sală n-a răspuns nimeni. Vicepreşedintele comitetului executiv raional a mai strigat o dată, apoi a pus diploma de-o parte. Buskin e mulgător şi păstor în colhozul „Drumul spre comunism". El a obţinut în anul 1959 de la fiecare vacă cîte 2.888 litri de lapte.

Ţineam mult să-l cunosc. Pentru aceasta m-am deplasat la el la fermă, aflată la 40 km. de Vesiegonsk.

— Dacă Nikolai n-a venit, mi-a spus însoţitorul meu, înseamnă că s-a întîmplat ceva.

Dar se întîmplase un lucru din cele mai obişnuite. Asta mi-a spus-o Buskin însuşi, arătîndu-mi doi viţei proaspăt născuţi.

— Azi s-au născut. Cum era să-i las singuri?

Am stat apoi de vorbă cu el în camera de odihnă a lucrătorilor de la fermă. Cînd s-a întors din război, s-a gîndit mult cum să înceapă o viaţă nouă. Buskin cunoştea fiecare petec de pămînt din jur, fiecare dîmb, fiecare pîrîiaş. Aici, la hotarul cu regiunea Vologda, regiune nordică, păşuni n-au fost niciodată. Vitele păşteau prin pădurici. Buskin a împărţit cele 200 de hectare rezervate păşunatului în cinci pătrate şi a început să furajeze cireada în mod raţional.

— Nu ştiu dacă în vremea aceea îşi dădeau oamenii lămurit seama de ceea ce le propusesem eu, dar acum sînt toţi de acord că eu hrănesc şi îngrijesc bine şi corect vitele.

...Anul 1959 i-a adus lui Buskin venituri frumoase.

— Din ce-am cîştigat, mi-a spus Buskin, i-am făcut casă nouă unuia din băieţi şi am asigurat familiei toate cele de trebuinţă.

Şi venind vorba de familie, s-a apucat să-şi numere pe degete copiii: Ivan şi Boris lucrează pe cîmp; Alexandr e cu el la fermă; Nina lucrează şi ea pe cîmp; Valia, mezina, o să-i ia locul lui taică-său.

— Sînt destui, zice Buskin, arătîndu-mi palma mîinii lui puternice, care a făcut atît de multe.

A. LAZEBNIKOV

La alegerea comitetului sindicatului

Sub îndrumarea organizaţiei de partid, comitetul sindicatului gospodăriei agricole de stat Ţăndărei din regiunea Constanţa (preşedinte sudorul Savu N.), a desfăşurat în 1959 o activitate susţinută. In fiecare lună, de exemplu, a ţinut şedinţe de comitet în care a analizat modul cum se desfăşoară întrecerea pe întregul ciclu de producţie — extinsă de la culturile de cîmp şi în sectorul zootehnic. In scopul stimulării mecanizatorilor din cele 8 brigăzi ale gospodăriei (dintre care 5 de mecanizare completă) s-au folosit steaguri roşii de fruntaşi în producţie. Ceva mai mult: s-au folosit şi drapele de secţie fruntaşă (gospodăria are 3 secţii — Ţăndărei, Luciu şi Murgeanca) acordate în urma consfătuirilor de producţie organizate lunar.

Comitetul sindicatului s-a preocupat şi de stimularea muncii culturale de masă: la gazetele de perete s-au publicat articole vii şi mobilizatoare cu privire la diferite probleme legate de procesul de producţie, folosindu-se cu bune rezultate şi arma satirei împotriva leneşilor şi chiulangiilor; clubul gospodăriei a fost dotat cu 100 de scaune noi, cu o masă de ping-pong, aparat de radio, aparat de fotografiat, şahuri etc. Biblioteca a fost completată cu cărţi noi — iar bibliotecarul, tov. Nic. Camburu, a muncit cu rîvnă pentru difuzarea cărţii la locul de muncă. Mai trebuie adăugat că nici prevederile contractului colectiv n-au fost date uitării, fiind analizate cu regularitate, trimestrial.

Şi totuşi, de curînd, cînd a avut loc adunarea generală pentru darea de seamă şi alegerea noului comitet al sindicatului, mulţi muncitori au luat o ascuţită poziţie critică faţă de rezultatele activităţii sindicale.

In primul rînd, tov. Nicolae Paraschiv a subliniat că darea de seamă asupra activităţii sindicale, prezentată de tov. Savu Nicolae n-a scos în evidenţă cu curaj şi lipsurile ivite la diferite secţii.

— Comitetul sindicatului — a spus el între altele — n-a acţionat cu hotărîre prin comisia sa pentru localuri şi cantine pentru buna desfăşurare a activităţii cantinelor noastre. Aşa se explică de ce mîncarea a ajuns uneori tîrziu la locul de muncă pe teren, unde lucrau mecanizatorii şi muncitorii care executau întreţinerea culturilor. Aşa se explică şi faptul că preţul de cost al mesei a fost mai ridicat decît la alte gospodării de stat învecinate. In treacăt fie spus, tov. Nicolae Paraschiv este directorul gospodăriei şi critica adusă pe drept cuvînt sindicatului trebuia să constituie şi o severă autocritică. Cine dacă nu directorul gospodăriei se face vinovat că masa e scumpă?

Mecanicii Natu Gh. şi Nedelcu Dumitru au arătat că darea de seamă nu a fost alcătuită aşa cum trebuia, în spirit critic.

— Nu se poate socoti satisfăcător faptul că contractul colectiv a fost analizat cu regularitate, au spus ei. Comitetul sindicatului avea datoria ca, în colaborare cu conducerea gospodăriei, să ia şi măsurile necesare pentru îndeplinirea unor prevederi importante legate de condiţiile de muncă şi de trai. Faptul că, de pildă, nici pînă în prezent nu există în gospodărie un bun atelier mecanic — deşi în contractul colectiv se prevedea că această problemă importantă să fie rezolvată — creează încă serioase greutăţi în pregătirea utilajului necesar executării muncilor agricole.

Unii vorbitori — ca, de exemplu, tractoristul Gustin Ion, au scos în evidenţă faptul că comitetul sindicatului nu s-a preocupat în suficientă măsură de organizarea schimburilor de experienţă, de sprijinirea în muncă a celor care au nevoie şi de ridicarea cunoştinţelor profesionale ale muncitorilor.

— E drept că s-au ţinut unele lecţii în cadrul cursului zootehnic, a spus ciobanul Miu Stan. Dar unii muncitori au participat formal la aceste lecţii. Tov. Savu Nicolae, preşedintele comitetului sindicatului, a observat personal, atunci cînd s-a deplasat la secţii, o serie de lipsuri în ce priveşte pregătirea oamenilor — lipsuri care a[u] avut înrîurire asupra producţiei. Da[r] ce a făcut dînsul, spre a îndrepta a[-] ceastă situaţie! A dovedit îngăduinţ[ă]. Ca să treacă printre salariaţi dre[pt] „om bun" lasă lipsurile să persiste su[b] privirile sale...

Şi tov. Dănescu Răducanu, organ[i]zatorul de partid al gospodăriei, a o[b]servat că darea de seamă prezentat[ă] de comitetul sindicatului a fost s[u]perficial întocmită. El a arătat că e[ra] necesar ca bugetul sindicatului pe [a]nul 1960 să fi fost întocmit pînă acu[m].

Apreciind totuşi că, în general, me[m]brii comitetului sindicatului au făc[ut] în 1959 un important pas înainte [în] îmbunătăţirea activităţii sindicale [în] gospodărie, adunarea generală a apr[o]bat darea de seamă şi a dat descă[r]care gestiunii vechiului comitet.

Noul comitet (preşedinte a fost ale[s] tot tov. Savu Nicolae care, de altfe[l] deţine această funcţie de 4 ani co[n]secutiv) a şi întocmit un plan de lu[cru] concret. Intre altele, s-a hotărît org[a]nizarea unor schimburi de experien[ţă] cu muncitorii din sectorul zootehnic [al] gospodăriei de stat Luciu-Giurgeni [şi] cu cei din sectorul culturilor vegeta[le] de la I.C.A.R. Mărculeşti; de asem[e]nea, s-a prevăzut înfiinţarea unei br[i]găzi artistice de agitaţie în care s[ă] fie atraşi, în primul rînd, cît mai mul[ţi] utemişti din gospodărie.

Intr-o seară la gospodăria colectivă din Slopu

(Urmare din pag. 1-a)

rat o densitate normală a plantelor la ha, azi putem spune că nu mai avem colectivist în gospodărie care să nu fie convins de importanţa acestei măsuri agrotehnice. Gheorghe Antofi, Călin Enache, Cuică Dumitru şi alţi colectivişti care au lucrat efectiv pe loturile demonstrative sînt în prezent adevăraţi propagandişti ai metodelor agrotehnice înaintate.

Intr-adevăr, majoritatea colectiviştilor din Plopu sînt oameni însetaţi de noi cunoştinţe. Iarna, se pregătesc temeinic în cadrul învăţămîntului agrozootehnic iar în restul anului aplică în practică cele învăţate. La început pe suprafeţe mai mici, mai tîrziu pe întreaga suprafaţă a gospodăriei. In anul trecut, bunăoară, gospodăria a organizat loturi demonstrative la mai toate culturile. Principalele probleme urmărite au fost influenţa asupra producţiei a densităţii plantelor şi a folosirii îngrăşămintelor.

La cultura florii-soarelui, de pildă, gospodăria a organizat un lot demonstrativ pe un hectar. Faţă de cultura mare, (gospodăria a cultivat 180 ha cu floarea-soarelui), pe lotul demonstrativ au fost aplicate îngrăşăminte naturale şi s-a asigurat o densitate de 38.500 plante la hectar (faţă de numai 28.000 plante la ha în cultura mare). De asemenea, arătura de bază pe lotul demonstrativ a fost făcută la 35 cm adîncime, faţă de numai 20—22 cm la cultura mare. Rezultatul a fost că în anul trecut de pe lotul demonstrativ s-a realizat o producţie de 2.416 kg, în timp ce în cultura mare s-a obţinut numai 1.640 kg la ha. Rezultate concludente au fost dobîndite şi pe loturile demonstrative organizate la cultura porumbului, sfeclei de zahăr şi cartofilor, unde producţiile au fost — datorită în mare măsură aplicării unor însemnate cantităţi de îngrăşăminte şi asigurării unei bune densităţi la ha — aproape duble în raport cu cele din cultura mare.

Realizările frumoase dobîndite pe loturile demonstrative i-au determinat pe colectiviştii din Plopu să extindă în acest an, în cultura mare, pe suprafeţe mult mai mari metodele agrotehnice folosite pe aceste loturi. Pentru cultura sfeclei de zahăr şi florii-soarelui, bunăoară, terenurile au fost arate din toamnă la 35 cm. adîncime şi fertilizate cu cîte 15 tone de gunoi la ha, urmînd ca acum, în primăvară, să se aplice şi îngrăşăminte chimice, să se semene la vreme, să se îngrijească atent culturile şi, mai cu seamă, să se asigure o densitate normală a plantelor.

Succesele R. D. Vietnam pe drumul construirii socialismului

Raportul prezentat de primul ministru Fom-van-Dong în faţa celei de-a 11-a sesiuni a Adunării Naţionale a Republicii Democrate Vietnam a subliniat cu toată claritatea deosebirea dintre situaţia din nordul şi cea din sudul Vietnamului, deosebire radicală ca de la zi la noapte.

In realitate, în cei cinci ani care s-au scurs de la instaurarea păcii în Vietnam, nordul înaintează rapid şi sigur pe calea construirii socialismului, realizînd în toate domeniile economiei şi culturii, schimbări însemnate spre folosul populaţiei. Vietnamul de sud, dimpotrivă, a devenit o colonie şi o bază militară a imperialismului american şi e supus jugului dictatorial al clicii lui Ngo-Dinh-Diem.

In cinci ani, în nordul Vietnamului, nu numai că economia a atins producţia antebelică, dar a atins un nivel mult mai ridicat. Astfel, producţia de orez a crescut de la 3.600.000 tone în 1955 la mai mult de 5.200.000 tone în 1959. Pe cap de locuitor, producţia de orez se ridică la 350 kg. Producţia industrială şi meşteşugărească s-a dezvoltat, de asemenea, foarte repede. In 1955 industria de stat număra doar 17 întreprinderi. Astăzi, ea numără 108 întreprinderi importante. Paralel cu dezvoltarea producţiei, se îmbunătăţeşte pe zi ce trece şi nivelul de trai al populaţiei. Venitul mediu pe cap de locuitor a crescut în vietnamul de nord cu 90 la sută. In domeniul culturii şi al învăţămîntului s-au realizat, de asemenea, salturi importante. Azi, numărul elevilor care frecventează liceele şi şcolile de 3 cicluri, s-a dublat în raport cu 1955. Numărul elevilor care urmează cursurile şcolilor tehnice secundare a crescut de 6 ori. In R. D. Vietnam, numărul studenţilor este de 7 ori mai mare decît în 1955.

In timp ce Vietnamul de nord înregistrează succes după succes, sudul cunoaşte greutăţi economice care se accentuează zi de zi. Acolo, viaţa e din ce în ce mai grea. In 1958, Vietnamul de sud n-a recoltat decît 2.940.000 tone de orez, adică un randament de 12 chintale la hectar şi o producţie de 234 kg. pe cap de locuitor.

De altfel, toate ramurile industriale şi meşteşugăreşti din sud suferă concurenţa mărfurilor americane. Mai mult de 10 000 de ţesătorii din Vietnamul de sud au încetat să funcţioneze; 10.000 de cuptoare de zahăr s-au închis, peste un milion şi jumătate de muncitori şomează. Situaţia nu e mai bună nici în domeniul cultural. Peste 70 la sută dintre copiii de vîrstă şcolară nu urmează nici un curs.

Deosebirea radicală între nordul şi sudul Vietnamului se datoreşte deosebirii dintre regimurile politice respective. In nord, este un regim democrat-popular care se dezvoltă pe calea socialismului; în timp ce sudul suferă teroarea unui regim dictatorial şi fascist americano-diemist, rod al politicii de agresiune şi al pregătirii de război. In nord, poporul e suveran, stăpînul ţării, stăpînul propriei sale soarte şi depune eforturi pentru a-şi făuri o viaţă nouă, fericită. In sud, imperialiştii americani şi clica lui Ngo-Dinh-Diem domină şi oprimă pe compatrioţii vietnamezi, practică o politică de jefuire şi sărăcire a maselor. Clica lui Ngo-Dinh-Diem, slugă supusă a imperialiştilor americani înmulţeşte închisorile, terorizează cu sălbăticie masele de oameni ai muncii.

De aceea populaţia din Vietnamul de sud îşi îndreaptă privirile cu încredere spre Vietnamul de nord. Succesele zi de zi tot mai mari realizate în nord în construirea socialismului constituie puternice stimulente pentru toţi cei din sud care luptă cu perseverenţă împotriva regimului dictatorial şi fascist americano-diemist, pentru dreptul lor la viaţă şi pentru libertăţi democratice, pentru independenţă naţională şi pentru reunificarea paşnică a ţării.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".